

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

27. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

8. ČERVENCE 2012

Z obsahu:

Bůh koná divy skrze naši slabost

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
13. června 2012
- strana 2 -

Bolestná cesta návratu

Markéta Armstorferová,
mistryně reiki,
se po létech bloudění
vrací
- strana 4 -

Léky pro duši

P. Gerd Heumesser
- strana 6 -

Svatá Hildegarda z Bingenu

- strana 7 -

Ježíšova poselství

P. Ottavio
Michelinimu (49)
- strana 8 -

Z promluvy na závěr Římského biskupského synodu 1960

Bl. Jan XXIII.
- strana 9 -

Spiritualita

sv. Kašpara Bufalo
P. Beniamino Conti CPPS
- strana 10 -

Madona s Dítětem Ježíšem a prostou symbolikou obětování Nejdražší Krve Kristovy

Editorial

Příběh paní Markéty Armstorferové z Rakouska (str. 4) si zaslouží velkou pozornost čtenářů. Je to autentické svědectví osoby, která se v dobré víře a s nejlepšími úmysly uchýlila k esoterickým metodám používaným jako léčebná metoda. Tato žena, která se vždy považovala za věřící, skutečně prožila po zasvěcení do nauky zvané „reiki“ svou esoterickou iniciaci jako velký „vodopád energie“ a ovládala způsoby a metody, jak tuto energii přivolat, aby byla pak schopná ji předávat dále a využívat. Aniž by k tomu byla při „školení“ vedena, praktikovala to, co je pro esoteriku příznačné: samotného Boha při tom zcela opomíjela. Lidé byli aplikací těchto praktik nadšeni, chválili její „zlaté ruce“, a tak si získala velkou popularitu. Ona „světová energie“, která přicházela vždy poslušně na její zavolání, nebyla nějaká sugesce, bylo to něco skutečně hmatatelného. Katechismus pro mladé nemá tak zcela pravdu, když říká, že neexistují techniky, jimiž by bylo možno spoutat „božské síly“. Tyto techniky skutečně existují, ale jsou dostupné pouze zasvěceným. Máme tu tedy také co do činění s gnózí. Za pozornost stojí, že během provozování reiki nepociťovala žádný rozpor mezi touto praxí a vírou, naopak, pokládala za potřebné, aby měla ve své „ordinaci“ kříž a sochu Panny Marie i růženec. Protože se domnívala, že se přitom vlastně všude setkává s Bohem, nepokládala za potřebné, aby ho vyhledávala ještě v kostele. I ve zcela katolickém prostředí o sobě dokonce s hrdostí vyhlášovala, že je mistryni reiki a její okolí jí to plně schvalovalo. Neměla tušení, jak velké lži se stala obětí. Při styku s katolickými vzdělávacími institucemi a jejich programy zjišťovala, že dokonce i ony mají výuku esoterických praktik ve svém programu. Když poprvé slyšela z povolaných úst pravdu o okultismu

a esoterice, rozčilovala se na referenta, jak může takové věci označovat za hříšné. U zpovědi nebyla tak dlouho, že zcela zapomněla, kdy to naposled bylo.

Pravou podstatu pasti, do které se chytla, začala poznávat teprve tehdy, když se z ní chtěla vymanit. Velkým darem pro mistryni okultismu bylo, že našla milující a obětavou osobu, která měla s esoterikou své vlastní smutné zkušenosti a která se všemožně zasadila za její záchranu. I když se o tom sama nezmiňuje, měla v nebi velkého přímluvce ve své milované babičce. V této fázi svého vývoje a svých zkušeností už poznávala zcela jasně, že nespolečovala s univerzální vesmírnou energií, ale pracovala ve službách zlého ducha, který byl zcela osobně zainteresován na tom, aby tuto jedinou nastoupenou cestu neopustila. Pro zasvěcení do esoterických rituálů potřebovala celé dva roky. Cesta zpět netrvala méně dlouho a byla bolestná a namáhavá. Bylo jí zcela jasné, že zřetelným vnitřním hlasem k ní nepromlouvá neosobní energie, ale sám ďábel.

Ďábel ustavičně obchází nejen jako řvoucí lev, ale také jako vlk v ovčím rouchu a hledá, koho by polapil. Jen blázen by si mohl myslet, že své zvláštní „dary“ a „privilegia“ rozdává zdarma. Zasvěcení do okultních tajemství je totéž jako prodej vlastní duše ďáblu. Ten se samozřejmě postará, aby se jeho oběť nejdříve cítila velmi spokojená, ale až přijde čas, začne požadovat splátky. Takový nešťastník se podobá člověku, který si pro splnění svých nepřiměřených tužeb sáhne po vysoké půjčce. Nejdříve se raduje z toho, co si mohl takto pořídit, ale pak přijde vystřízlivění v podobě neúprosných pohledávek a úroků. Každý si umí představit, v jakých obtížích a nebezpečích by se paní Markéta ocitla, kdyby ji v tomto stavu překvapila smrt. V takové rozhodující situaci ďábel vynaloží všechno úsilí, aby

Dokončení na str. 11

Bůh koná divy skrze naši slabost

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 13. června 2012*

Drazi bratři a sestry, každodenní setkání s Pánem a účast na svátostech dovolují otevřít naši mysl a naše srdce jeho přítomnosti, jeho slovu, jeho působení. Modlitba není pouze dech duše, ale, obrazně řečeno, také oáza pokoje, ve které můžeme získat vodu, která vyživuje náš duchovní život a přetváří ho. A Bůh nás přitahuje k sobě, dává nám vystupovat na horu svatosti, abychom mu byli co nejbližší, a nabízí nám na naší cestě světlo a útěchy.

To je osobní zkušenost, na kterou se svatý Pavel odvolává ve 12. kapitole druhého listu Korintským, u kterého bych se chtěl dnes zastavit. Před těmi, kteří zpochybňovali legitimitu jeho apoštolátu, nevypočítává pouze komunity, které založil, kilometry, které prošel, neomezuje se na připomínku těžkostí a protivinství, kterým musel čelit při hlásání evangelia, nýbrž poukazuje na svůj vztah k Pánu, vztah tak intenzivní, že je charakterizován i okamžiky extáze a hluboké kontempace (srov. 2 Kor 12,1); nechluví se tedy tím, co vykonal on, svou silou, svým působením a úspěchy, ale chluví se dílem, které působí Bůh skrze něho. S velkým studem vypravuje totiž o okamžiku, ve kterém prožil zvláštní zážitek, když byl vytržen až do nebe k Bohu. Vzpomíná, že čtrnáct let před vysláním listu *byl vytržen* – jak říká – *až do třetího nebe* (v. 2). Jazykem a způsobem, jakým vypráví to, co je nesdělitelné, hovoří Pavel o tom ve třetí osobě; říká, že jeden člověk byl vytržen do Boží „zahrady“, do ráje. Kontempace byla tak hluboká a intenzivní, že Apoštol si ani nevzpomíná na obsah přijatého zjevení,

ale velmi dobře si pamatuje datum a okolnosti, ve kterých ho Pán uchvátil tak totálně, přitáhl k sobě, jak to udělal na cestě do Damašku v okamžiku jeho obrácení (srov. Flp 3,12).

Svatý Pavel pokračuje a vypráví, že právě proto, aby neupadl do pýchy pro velikost přijatých zjevení, nosí v sobě „osten“ (2 Kor 12,7) utrpení a prosí naléhavě Zmrtvýchvstalého, aby ho osvobodil od působení Zlého, od tohoto bolestného ostnu v těle. „Třikrát“ – píše – „jsem prosil Pána, aby ode mne vzdálil tuto zkoušku.“ A je v takové situaci, že při hluboké kontemplaci o Bohu, při které slyšel *nevyslovitelná slova, která člověk nesmí vyřknout* (v. 4), obdržel odpověď na svou prosbu. Zmrtvýchvstalý se k němu obrací jasným a ujišťujícím slovem: *Postačí ti moje milost; protože síla se tím zřetelněji projeví ve slabosti*. (v. 9)

Právě tehdy jsem silný

Komentář sv. Pavla k těmto slovům nás může udivit, ale ukazuje, jak on pochopil, co znamená být opravdu apoštolem evangelia. Zvolá totiž: *Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mě spočinula Kristova moc. Proto s radostí přijímám slabosti, příkoří, nouzi, pronásledování a úzkosti a snáším to pro Krista. Neboť když jsem slabý, právě tehdy jsem silný* (v. 9b–10), nechluví svou činností, ale působením Krista, který jedná právě v jeho slabosti. Zastavme se ještě na chvíli u této události, která se stala během let, kdy Pavel žil v mlčením a v kontemplaci, dříve než začal procházet Východem a hlásat Krista, protože toto chování v hluboké pokoře a důvěře vůči

Dokončení na str. 12

Tvůj Pán tě dnes zve do své domoviny, kde prožil 30 let svého života. Není to však proto, aby tě provedl zamilovanými místy, k nimž se poji milé vzpomínky. Chce ti názorně ukázat velké nebezpečí, kterému může být vystaven tvůj duchovní život. Je to pro tebe tím důležitější, čím více tě uspokojuje vědomí, že už dlouhý čas žiješ v Ježíšově blízkosti, a tak jsi přesvědčen, že jej po takové době již důvěrně znáš. Pros Ducha Svatého, aby tě připravil na tuto lekci a otevřel ti oči, abys poznal skutečnou pravdu o sobě.

V nazaretské synagoze se shromažďují lidé k sobotní bohoslužbě. Dnes je jejich „hostem“ jejich dlouholetý spoluobčan. Za celou dobu svého dosavadního života v této roli nevystupoval. Ježíš otevírá Písmo a čte: *Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst... Dnes se naplnilo toto Písmo...*⁽¹⁾

Rozhlédni se po posluchačích. Ježíšovi krajané naslouchají zatím s uspokojením, ale to trvá jen do chvíle, dokud se jich kazatelova slova nezačnou osobně dotýkat. Přišli si totiž poslechnout svého známého nikoliv proto, aby se zamysleli nad sebou. Náhle se jim zdá, že jejich rodák si příliš dovoluje. Co si to o sobě myslí? Kde se to v něm bere?

Nežil snad celou dobu zde jako jeden z nás? Je to přece příbuzný našich sousedů, kteří jsou stále mezi námi!

Nazaretští, kteří si byli jisti, že tesařova syna dobře znají, protože žil s nimi tak dlouhou dobu v jedné obci, jsou jeho novou tvářou pojednou překvapeni. Mohli by si pokládat za čest, že v jejich středu vyrůstal velký prorok a divotvůrce, ale to by mu museli dát za pravdu a opustit své dosavadní sebevědomí a sebejistotu. Je to smutné, že ačkoliv jim byl tak dlouho docela nablízku, brání se sami tomu, aby měli z jeho přítomnosti užitek.

Pokus se jim vysvětlit, kým je jejich krajan Ježíš! Jak vidíš, není to snadné je přesvědčit. Nechtějí uvěřit. Oni přece musí vědět mnohem lépe než ty, kdo je jejich soused. Tesař prorokem? To nikdy. Tito lidé si vůbec nechtějí připustit, že by se věci mohly mít jinak, než jak jsou zvyklí je hodnotit.

Nazaret připravil Ježíšovi zklamání. Není to proto, že se mu nedostává uznání. Nevrátil se sem, aby sbíral ovace. Ale odmítání a zatvrzelost jeho krajanů mu svazuje ruce právě zde v jeho domovině. Pro lidi *drzé tváře a nezkratného srdce* nemůže vykonat to dobré, které by pro ně tak rád připravil. Jeho rodáci vytvářejí sami smutný stav, že se pro ně jejich Spasitel stává *kamenem úrazu*. Situace se dokonce vyhrocuje natolik, že jsou při-

Nevítaný prorok

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Copak to není tesař, syn Josefův?

praveni Ježíše raději zahubit, než aby změnili svůj postoj a uznali, že je pro ně a pro jejich spásu něco jiného než oni.⁽²⁾

Na jejich příkladu si můžeš uvědomit, kam až může dospět zalíbení ve vlastním názoru a postoji. Tento záłudný sebeklam začíná návykem nahrazovat upřímné naslouchání Božím slovu tím, že si z něho vybíráš jen argumenty, které mají potvrdit tvé vlastní přesvědčení. Varuj se situace, kdy se ti zdá samozřejmé, že máš dostatečnou záruku svých správných názorů, protože máš již dlouhou zkušenost duchovního života a svůj vztah k Bohu jsi dovedl až k „sousedské důvěrnosti“. Nevidíš však, že přitom ztrácíš ze zřetele propast mezi jeho svatostí a svou hříšností. Ocitáš se tak v bludném kruhu vlastního sebeklamu, ze kterého téměř není východiska. Upřednostňuješ samolibě své názory, které se mohou rozcházet s pravdou více, než jsi schopen připustit. A tak Boží slovo tam, kde by tě mělo přivádět ke změně, naopak využíváš k potvrzení a upevnění svého smýšlení.

Sám Bůh poslal Nazaretským svého Syna a měl by jim být blízký jako chudý tesař z jejich vlastní obce. Ale oni ho ke své škodě nepřijali. Připusť ve vlastním zájmu možnost, že můžeš podobně jako oni setrvat v zaslepenosti a omylu, a pros Pána se vši upřímností o pomoc, *aby se tě nezmočňovala pýcha*, která ti nedovoluje poznat ani sebe, ani Ježíše právě v té podobě, v jaké ho Otec k tobě posílá, aby ti *přinesl radostné poselství, vrátil ti zrak a propustil tě na svobodu*⁽³⁾.

Neboj se přiznat si svoji ubohost. Teprve když připustíš, jak velice jsi slabý, budeš silný, protože pak na tobě *může spočinout Kristova moc*. *Zvedni své oči k Pánu tak, jak oči služebníků hledí na ruce svých pánů*.⁽⁴⁾ Ježíš zde uzdraví zázračně jen málokteré – ty, kteří mu přiznají svůj neduh. Pokus se být jedním z nich: Pane, jestliže jsi to nebyl ty, koho jsem zatím myslel, že miluji, ale zhlížel jsem se sám v sobě a ve svých samolibých jistotách, Ježíši, *smiluj se nade mnou*⁽⁵⁾ a uzdrav mě z mého sebeklamu.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 4,18–21; ⁽²⁾ srov. Lk 4,29; ⁽³⁾ srov. Lk 4,18;

⁽⁴⁾ resp. žalm 123; ⁽⁵⁾ tamt.

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 2,2–5

Vešla do mě síla a postavila mě na nohy. Slyšel jsem, jak Bůh mluví ke mně a praví: „Synu člověka! Já tě posílám k synům Izraele, k odpadlému národu, který ode mě odstoupil; oni i jejich otcové byli mi nevěrní až do dneška. Jsou to lidé drzé tváře a zatvrzelého srdce, k nimž tě posílám. Řekneš jim: Tak praví Pán, Hospodin! A oni – ať už poslechnou, nebo ne, – je to vskutku vzpurné plemeno – musí poznat, že byl mezi nimi prorok!“

2. čtení – 2 Kor 12,7–10

Bratři! Abych se pro vznešenost zjevení nepyšnil, byl mi dán do těla osten, posel to satanův, aby mě bil do tváře. To proto, aby se mě nezmočňovala pýcha. Kvůli tomu jsem třikrát prosil Pána, aby mě toho zbavil. Ale on mi řekl: „Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti.“ Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula Kristova moc. Proto s radostí přijímám slabosti, příkoří, nouzi, pronásledování a úzkosti a snáším to pro Krista. Neboť když jsem slabý, právě tehdy jsem silný.

Evangelium – Mk 6,1–6

Ježíš šel do svého domova. Učedníci ho doprovázeli. Příští sobotu začal učit v synagoze. Mnoho lidí ho poslouchalo a říkali celí užaslí: „Kde se to v něm vzalo? Jaká moudrost mu byla dána! A takové zázraky se dějí jeho rukama! Copak to není ten tesař, syn Mariin a příbuzný Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nežijí jeho příbuzné tady mezi námi?“ A pohoršovali se nad ním. Ježíš jim řekl: „Nikde prorok neznamená tak málo jako ve své vlasti, u svých příbuzných a ve své rodině.“ A nemohl tam udělat žádný zázrak; jenom na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A divil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil.

Bolestná cesta návratu

Markéta Armstorferová, mistryně reiki,
se po létech bloudění vrací

Markéta Armstorferová (ročník 1952) měla dětství, jaké by si mnoho dětí přálo: láskyplný domov v krásném selském dvoře jižně od Salcburku. Rodina zde stále ještě bydlí: Markéta a její muž Martin, její rodiče, bratr a syn s rodinami. Domy jsou od sebe vzdáleny jen několik kroků. Dlouhou cestou údolím, kterou je dnes možno vykonat autem, absolvovala Markéta a její bratr dříve na sánkách nebo na lyžích.

Čeká nás před svým domem. V její útulné kuchyni nic nepřipomíná léta, kdy intenzivně praktikovala reiki, esoterickou praxi, která se rozšířila do světa z Japonska začátkem 20. století. Cítíme se zde velmi dobře. Sympatická Rakušanka nám zcela uvolněně vypráví o svých zkušenostech s esoterikou. Ví, jak je její svědectví dnes důležité pro ty, kteří jsou v nebezpečí, že se do esoteriky zapletou. Protože jak je to snadné, tak je obtížné najít cestu ven.

Jako dítě ji rodiče vychovávali stejně jako bratra v tradiční katolické víře. Zvláště si vzpomíná na první svaté přijímání a vánoční svátky. Také v klášterní škole po skončení základní docházky se cítila dobře. Ale náhlá smrt babičky uprostřed školního roku představovala přerušeni nádherného dětství. Měla babičku nesmírně ráda a v klášterní kapli při jejím pohřbu nesmírně plakala a pocítila poprvé útěchu Matky Boží, které si postěžovala.

Toužila po vzdělání zdravotní sestry, ale rodiče ji poslali pracovat do továrny na obuv. Tam poznala brzy svého muže, v 17 letech s ním měla první dítě a v 19 letech se vdala. Pak přišli ještě další dva synové a rodina byla úplná. Její muž tehdy pracoval ve výrobě sýrů. Vy-

práví o něm jen to nejlepší. Je velmi laskavý a oblíbený i u tchána a tchyně. Ze tří synů, se kterými zůstala doma, mají jen radost. A málo starostí. Doma se provozuje hudba, ale také se společně modlí, chlupci každou neděli ministrují.

Dnes se Markéta domnívá, že kdyby její víra tehdy nebyla spíše jen povrchní, – Ježíš byl někde daleko v nebi – nebyla by začala studovat pečovatelský, aby naplnila svůj sen z mládí, ale raději by zůstala doma a pečovala o děti. Rodina tím přišla zkrátka. Manžel musel v zaměstnání těžce pracovat a nyní také vypomáhat v domácnosti. Peníze, které vydělávala jako pečovatelka, umožnily nyní splnit důležitá přání, jako nové auto, cesty o dovolených, krásné šaty, pěknější dům. Víra byla odstavena na vedlejší kolej...

Jelikož další léta poznamenal stres a více práce, měl to vynahradit „luxus“ a více „potěšení“. Ale manžel těžce onemocněl a lékaři si nevěděli rady s jeho stavem, velkými bolestmi v celém těle. Velice ho také trápilo, že ho někteří lidé pokládali za simulanta. Tak se manželé vyda-

Markéta Armstorferová

li za hledáním různých alternativních léčebných metod a praktik. Ačkoliv to nepomáhalo, cítil se manžel alespoň spokojen, že ho léčitelé berou vážně. Různé nabídky posloužily k tomu, že se manželé začali učit metodám samoléčení.

Tak narazila Markéta na reiki, „léčebnou metodu“, která se po světě rozšířila z Japonska počátkem dvacátého století.

Co je to reiki? Má to být přijímání a předávání „univerzální životní energie“. K tomu je třeba znát jedno tajemství: učitel reiki zasvěcuje zájemce postupně do užívání určitých symbolů a slovních textů podobných mantře. Tím se pro praktikujícího otevírají „čakry“, něco jako kanály. Skrze ně vniká do těla energie, kterou je možno předávat druhým. Markéta se během dvou let vypracovala až na mistryni reiki.

Markéta Armstorferová

Bylo jí řečeno, že nyní může přijímat božské symboly světla a božskou energii. Jeden tehdejší zážitek: „Byl to přechod od potůčku k vodopádu. Jakmile jsem pomyslela na symboly, byla ve mně síla... Cítila jsem, jak silně tato energie teče,“ napsala ve své knížce *Cesta mého obrácení*. Pronikala stále hlouběji do okultního světa, který slibuje fantastické síly, rozšíření vědomí, vyšší rozvoj a seberealizaci.

Aniž to věděla, otevírala se do široka démonickému světu. V esoterice je všechno šikovně smíšeno. Ježíš a Maria přitom slouží jen jako tažné spřežení. A tak v její „ordinaci“, kde ošetřuje pacienty, je kromě masážního stolu také kříž a socha Panny Marie. Růženec, který tam visel, sloužil jako jiné esoterické pomůcky. Byly zde různé kameny naplněné reiki-silou, které se přikládaly pacientům. Nabízela i různé reflexní masáže a čištění aury.

U manžela zjistil jeden německý lékař těžké autoimunitní onemocnění: fibromyalgii. Proti nesnesitelným bolestem dostával opiáty, které mu spolu s reiki praktikami, ke kterým ho Markéta přemluvila, dovolovaly usnout. Když odešel do důchodu, staral se o vnuky, zatímco babička navštěvovala další esoterické kurzy a semináře: jógu, traumatické semináře, astrální cesty, channelling a meditace atd. Zdá se, že nevynechala vůbec nic. Přitom byla přesvědčena, že je stále hluboce věřící, a vyučovala v katolickém vzdělávacím středisku.

Teprve později si uvědomila, že vlastně vůbec nechodí do kostela a že o církvi mluví špatně. Koná zvláštní posty: 50 dní žije jen o tekutinách a cítí se pak plná energie, o které se domnívá, že pochází od Boha. „Dnes vím: Satan je rafinovaný svůdce. Ale jeho taktiky jsem neznala...“ A pak: „Člověk je do té energie tak zapleten jako do pavoučí sítě. Vůbec nemůže ven, je na ní zcela závislý a není schopen to překonat,“ popisuje tehdejší situaci.

„Jak se energie získává?“ zeptala jsem se, protože jsem si to neuměla představit. „Jakmile člověk udělá určité znamení, symbol, a vysloví mantru, proudí energie do čaker a naplňuje celé tělo. Měla jsem v sobě neuvěřitelně silnou energii. Když jsem na někoho vložila ruce, pocítil teplo. »Nyní mám sílu, cítím se dobře, máš zlaté ruce,« říkali lidé.“

Ale Markéta hned dodává: „Nebyla to vůbec božská síla, ale démonická energie. S láskou to nemělo nic společného. Jak velká byla přítomná závislost!“ I když do kostela ani nenahlédla, pokládala se stále za věřící. To je známý fenomén dnešní doby.

K obratu došlo, když se přihlásila do hnutí hospiců, aby pomáhala umírajícím. Tam narazila na Anni, „anděla strážného“, kterého jí poslala Matka Boží. „Anni se totiž již dříve vymanila z esoteriky,“ vysvětluje.

Anni v dalších letech svou novou přítelkyni vyvede opatrně z esoteriky. Její první pokus – seminář u profesora Ivančiče a cesta do Medjugorje, svědectví někdejších drogově závislých ve Večeřadle sestry Elvíry – nepřinesly žádný pozoruhodný efekt, protože síly, kterým Markéta dovolila vstoupit do své duše, se jen tak lehce nevzdaly. I když byla přesvědčena, že nic zlého nedělá, její svědomí se začalo pomalu ozývat. Po jednom semináři u P. Klementa Pilara, kam ji Anni zavedla, viděla Markéta konečně jasně: „Moje srdce se zcela otevřelo. Uvědomila jsem si, že to, co dělám, je hříšné. Ale ve hříchu jsem žít nechtěla.“ Písmo svaté to popisuje černé na bílém: Zbloudila. Zpovídá se a kněz nad ní vyslovuje modlitby osvobození, dává jí pomazání nemocných.

V červnu 2003 po další přednášce je připravena odevzdat svůj život Bohu. Vrátila se domů a řekla svému manželovi, že by chtěla skončit s reiki a léčením. Nyní ví, že je to s katolickou vírou neslučitelné. Tím však zača-

PROHLÁŠENÍ OPUS DEI

Osobní prelatura Opus Dei v Římě vydala prohlášení, ve kterém sděluje, že se velmi těší na možné zřízení osobní prelatury Bratrstva Pia X. Za eventuální spojení bratrstva s církví je třeba děkovat Bohu a Benediktu XVI.

VÝSTRAHA PRO LÉKAŘE

Bývalý misionář a nyní britský lékař řekl jednomu 24letému duševně chorému pacientovi, že ďábel si vyhledává oběti mezi těmi, kdo nedůvěřují Ježíši Kristu. Lékařská komora to označila za nepřipustné a neslučitelné se zájmy pacienta. Lékař označil svůj „výslech“ za frašku a varování komory za diskriminaci křesťanů.

Kath-net

la těžká doba, protože Nepřítel nechtěl jen tak opustit své pole. Když chtěla esoterické symboly, mandalu a kouzelné květy odstranit, ozval se v ní hlas Zlého a řekl jí zcela zřetelně: „To je všechno lež. Pokračuj dále!“ „Slyšela jsem to ve dne, noci. Na druhé straně tu byl Duch Svátý, který mi připomínal slova kněze,“ vypráví o svých velkých konfliktech. Stále více cítí, jak ji přijímá „druhá strana“, cítí jinou energii, kterou vlastně nechce přijmout.

Stále více přátel ji opouští. Neměla by přece jen pokračovat? Bohu díky, manžel stál na její straně. Spolu vykonali exercicie, kde nad nimi kněz pronesl modlitby uzdravení a osvobození. Další cesta do Medjugorje sice přinesla uzdravení vztahů v rodině jejího bratra – díky Markétině nadšení pro esoteriku totiž silně utrpěly – ale ďábelské útoky na Markétu pokračovaly ještě jeden celý rok: „I když

jsem je nechtěla, byly symboly, mantry, energie a pokušení stále přítomné. Při zasvěcení do reiki otevírá bohužel člověk ďáblu dveře dokořán.“

Je stále rozpolcená. Nebyla strašně oblíbená a obdivovaná, dokud praktikovala reiki? A na druhé straně: Neodevzdala svůj život Bohu? Démonické síly a jimi zasety egoismus jí ztěžovaly rozejít se s tím. Okrádaly ji o spánek, o radost z modlitby. Rozhovory s knězem na ni působily dobře, s výjimkou těch kněží, kteří byli sami v zajetí esoteriky, aniž to tušili. „Dnes je zcela zřejmé, že ďábel napadá osoby Bohu zasvěcené: kněze i manžely. Zlý nepřítel nenávidí všechno, co je zasvěceno Bohu, a napadá to. Potřebujeme ustavičnou ochranu Ježíše a Matky Boží,“ dodává na základě svých zkušeností.

Stále více trpí svou rozpolceností. Přemýšlím o tom, jak neuvěřitelně tvrdošijně a panovačně

mohou být tyto síly, když se jim člověk vědomě nebo nevědomě vydá a otevře. Zeptala jsem se, co bylo při obrácení nejtěžší. „Přiznat si, že žiji v hříchu, tedy zlomit pýchu a stát se pokornou. Člověk nechce slyšet: »Žiješ ve hříchu!« – ten »druhý« nechce dovolit toto přiznání. Člověk žije jako pod závojem, který zastírá svědomí. Duše je zcela zamížená. Proto je tak těžké přistoupit k Bohu a říci mu: »Chci, aby ses mě ujal, rozhoduj ty, nikoliv já!«“

Říká to přesvědčivě a pokračuje: „Opustit vlastní představy je těžké. Protože jsme pyšní, že si můžeme sami stanovit příkázání, a nedůvěřujeme Bohu a jeho pomoci, nemůžeme být otevření pro Boží lásku a uznat pravdu. Kdo je polapen esoterikou, nemůže dosáhnout svobody Božích dětí.“

Ve chvílích adorace v lorentánském kostele – zde se cítí obzvláště chráněna – cítí stále častěji sílu Ducha Svatého a upevňuje se její důvěra v Boží pomoc. Mnoho času stráví při pomoci v hospici. U umírajících vnímá zvláště Boží blízkost. Poznává, že pro člověka je těžké všechno opustit.

Roku 2004 odjíždějí manželé spolu na dánské ostrovy. Zde se ještě jednou přihlásí pochybnost a rozpolcenost. Markéta upadne do těžké deprese. Neví, jak najít žádné východisko. Když jde jednou na pláž, vykřičí svou bezmocnost Bohu: „Kde jsi, Bože, kam ses ztratil? Hledám tě, chci tě najít. Vstup konečně do mého života, pomoz mi z této temnoty! Vidíš přece, že už nemůžu dál...“

A tu se to stalo. „Bůh vstoupil do mého života. Vyplnil ve mně moji prázdnotu, do mého těla vstoupilo teplo, pocítila jsem lásku, kterou nejsem schopna popsat, žádný člověk na zemi by ji nemohl dát: proudila přímo do mého srdce a naplnila je. Pak se dostavil hluboký mír, který bych nevyměnila za nic na světě.“ ▶

CENTRUM NADĚJE A POMOCI, VODNÍ 13, BRNO POŘÁDÁ:

Dne 26. 7. 2012 diskusní setkání pro rodiče a prarodiče předškoláků **SEXUALITA – JAK O NÍ S DĚTI MI HOVOŘIT**. Tato přednáška je určena všem, kteří hledají odpovědi na zvědavé otázky dětí ohledně lidské sexuality. Může být návodem rodičům, jak postupovat, pokud dítě dosud nemá žádné intimní otázky. V naší činnosti se snažíme působit v souladu s učením katolické církve.

Zveme ženy, které by chtěly zajet na hlubinu svého srdce, na intenzivní zážitkový program s názvem **MOTIVAČNÍ KURZ PRO ŽENY**, který proběhne **od 13. do 17. 8. 2012**. Tento program je zdarma, protože je poskytován jako sociální služba a je financován z prostředků ESF prostřednictvím *Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR* v rámci individuálního projektu JMK. Kvůli omezenému počtu míst prosíme o včasné přihlášení.

Přihlášky a bližší informace najdete na www.cenap.cz.

► Proměněná zůstala sedět na kameni: „Dnes vím, že to byl velký dar milosti mého obrácení. To bylo moje setkání s živým Bohem: vstoupil citelně do mého života.“ Od toho okamžiku je všechna reiki energie pryč, nemůže si vzpomenout na žádné symboly ani mantru. Všechno je vymazáno. Místo toho pocituje sílu, která ji oživuje nekonečnou láskou a pokojem, velkou odevzdaností a vděčností. Tak, jak ji poznávám nyní po osmi letech, zdá se mi, že z toho daru nic neztratila.

Co bylo dále? „Po svém obrácení jsem nemohla dosti rychle odhodit všechno neužitečné. Na co jsem dřív byla tak hrdá, vše jsem cítila jako břemeno. Bůh mi dal poznat moje bůžky a modly. Cítila jsem se jako nové stvoření, znovu narozené z Ducha Svatého,“ shrnuje Markéta.

A co bylo s lidmi, kterým dala reiki proti jejich utrpení? „To nebylo ve skutečnosti žádné utrpení, co jsem léčila. Jsem si jista: Kdo si dává posloužit s reiki, utrpí mnoho duchovních škod. Energie odplyne a zbude duchovní závoj. Bolesti zad jsou snad pryč, ale zato přijdou deprese, duševní stavy a egoismus podle hesla: »Hlavně, že se vede dobře mně, pak se vede dobře i ostatním.« A především, esoterika neuznává žádnou pravdu ani vinu. Esoterické síly pomáhají člověku jen potlačit, popřít bolesti a utrpení vlastní nebo druhých.“

„Já jsem v době reiki neměla žádné kříže. Nepotřebovala jsem je odstrkovat, zbavit se jich.“ Démon si volí lehké cesty. Všechno se jeví harmonické, krásné a lehké. Naopak Ježíš nám dává sílu kříže přijímat do svého života, aby ho proměnil. To je právě velké pokušení: nemít žádný kříž. A jak velký pocit moci má člověk, když si je v každé chvíli vědom, že může čerpat energii – i když z pochybných pramenů – a předávat ji druhým, které tak činí závislymi. „Nikdy jsem se přitom za manžela ani za druhé nemodlila.“

Dnes se modlí za mnoho lidí, kterým předala reiki. Pomáhá také všem, kteří se po přečtení její knížky hlásí, protože by se chtěli vymanit z pout esoteriky.

Ale to není lehké, jak sama zakusila. „Dokud si s moci zlých duchů posluhujeme, vede se nám zdánlivě dobře. Zjistí to teprve, když se pokusí o osvobození. K tomu nutně potřebuje kněze a modlitby za uzdravení a osvobození. Ti, kteří ji dnes prosí o pomoc, mívají často strašné sny, zažívají, jak je obklopují hadi a ošklivá zvířata, nebo je obklopují démoni, kteří jim vyhrožují,“ poznává Markéta z jejich vyznání. Když tento boj vyhraje ten, kdo opustil církev, pak se do ní zase vrací.

A dnes? Dnes začíná svůj den v pět hodin na synově statku, kde pracuje ve stáji. „Tím chci plná radosti každý den děkovat Bohu za své obrácení a osvobození. Slyším přitom zpěv ptáček,“ vyznává s velkou radostí. Nadále působí v hospici při doprovázení umírajících. Vypráví mi úžasné zážitky o radosti a pokoji s Bohem, jaký prožívají ti, kdo se loučí se životem.

Připisuje to dnes také přímluvě Matky Boží, které plně důvěřuje, a obrací se skrze ni na Ježíše se všemi kříži, duševním i tělesným utrpením. „Pomáhá mi všechno snášet a všechno měni v požehnání, jak mohu stále znovu konstatovat. Každý den si více uvědomuji, jakým darem je víra a důvěra v Pána, kterému můžeme odevzdat všechny starosti. Kdo najde víru, prožije umírání před smrtí a pak znovuzrození. Nemám vůbec strach z návratu do věčné vlasti. Žiji si ce ráda, abych byla se svou rodinou, ale s budoucností si nedělám žádné starosti. Víím, že Ježíš je s námi každý den až do konce časů. I když přijdou kříže, které pomáháme nést Pánu Ježíši, mohu cítit Boží lásku a jeho pokoj, který jsem v reiki nikdy nezažila.“

VISION 2000 - 3/2012

Překlad -lš-

Léky pro duši

Existují různé léčebné prostředky a léky pro naše tělo. Některé musíme požívat vnitřně, např. tabletky, jiné se používají zevně, např. masáže nebo obvazy. Kromě toho existuje také léčebný tělocvik. Zde pak záleží na našem vlastním konání.

Podle svatého Tomáše je tomu podobně i u svátostí. Některé požíváme, jako Eucharistii, jiné používáme zevně, jako při křtu nebo biřmování a pomazání nemocných. Jsou také svátosti, které nepotřebují žádné vnější předměty, nýbrž záleží na konání toho, kdo je přijímá. Takového druhu je svátost manželství a zpověď.

Velký učitel také zdůvodňuje, proč tomu tak je: Pro svátosti s obzvláště velkou milostí se používají tělesné věci: voda při křtu, olej při biřmování a pomazání. Tak je znázorněno, že to není činnost přijímajícího, co tyto milosti přitahuje. Daruje nám je Boží působení. Kdo tyto svátosti přijímá, nemůže k nim přispět svým konáním jinak než dobrou přípravou.

„Některé svátosti darují milosti, které překračují všechny lidské schopnosti. Při nich se používají zevně tělesné předměty; tak při křtu jsou smyty všechny viny a tresty, při biřmování je darována plnost Ducha Svatého, při pomazání nemocných plně duševní zdraví. Tyto milosti přicházejí Kristovou mocí a z vnějšího principu. Lidské jednání není podstatné při přijetí, ale při přípravě.“ (Sth III, q. 84, a. 1, ad 1)

Jinak je tomu při svátostech, které jsou spojeny s lidským jednáním, totiž manželství a zpověď. Zde není rozhodující vnější znamení, ale jednání toho, kdo svátost přijímá.

Tím, čím při křtu, biřmování a posledním pomazání je voda nebo olej, tím je při zpovědi vyznání hříchů a lítost. Kdo se

zpovídá, ukazuje slovem a skutkem, že lituje svých hříchů, vyznává je a chce je napravit. To je jakoby „materie“ svátosti pokání.

Tak jako v každé svátosti popisují slova, co se právě děje, tak ve svátosti pokání se uplatňují slova kněze: Dávám ti rozhřešení ve jménu Otce... Těmito slovy je svátostné znamení naplněno: vyjadřuje, co svátost působí – zbavuje hříchů.

„Tato svátost se naplňuje tím, co koná kněz. Proto je nutné, že to, co se děje ze strany kajícíka, je svým způsobem materie svátosti, ale to, co se děje skrze kněze, je forma.“ (Sth III, q. 84, a. 3)

Ještě v jiné souvislosti poukazuje velký učitel na podobnost s medicínou. Tak jako medicína není pro všechny lidi životně nezbytná, nýbrž jen pro ty, kteří jsou nemocní, tak je také tato svátost nutná ke spáse nikoliv pro všechny, nýbrž jen pro ty, kteří zhřešili.

„Aby hříšník dosáhl spáasy, je nutné, aby byly od něho vzdáleny hříchy. To se nemůže stát bez svátosti pokání. V ní působí síla Kristova utrpení skrze rozhřešení kněze spojené s jednáním kajícíka. Kajícík tak spolupracuje s milostí, aby zničil hříchy. Augustin totiž říká: »Ten, který tě stvořil bez tebe, nemůže tě ospravedlnit bez tebe.« Z toho je zřejmé, že svátost pokání je nutná ke spáse po spáchaném hříchu, jako je nutný lék, jestliže člověk nebezpečně onemocněl.“ (Sth III, q. 84, a. 5)

Kirchliche Umschau

Překlad -lš-

Hildegarda z Bingenu se narodila kolem r. 1098 v Bermers-

heimu mezi Wormsem a Alzei jako desáté dítě zámožným rodičům svobodnému pánu Hilbertovi a Mechtildě. Již jako dítě měla vidění. Aniž o tom věděla a bez rozhovoru s ní rozhodli o ní rodiče, že jí dají do kláštera. Zvolili k tomu poustevnu Jutty ze Sponheimu v blízkosti benediktinského opatství v Disibodenbergu. Dne 1. listopadu 1112 byla čtrnáctiletá dívka spolu s Juttou o šest let starší a jednou další mladou ženou uzavřena do poustevny.

Během času se z poustevny stal klášter, a když Jutta 22. prosince 1136 zemřela, zvolily mnišky Hildegardu za svou představenou.

R. 1141 uslyšela Hildegarda hlas, který jí poručil: „Zapisuj, co uvidíš a uslyšíš!“ Vzrušená tímto příkazem napsala sv. Bernardu z Clairvaux o radu. Podpořena svou důvěrníci Richardis von Stade a benediktinem Volmarem uposlechla Hildegarda hlas a začala zapisovat svá vnuknutí. Volmar jí sloužil až do své smrti v roce 1173 jako tajemník. Jako první vzniklo v letech 1141–1151 její hlavní dílo *Liber Scivias Domini* (Poznej cesty). Na synodě v Trevíru r. 1147 obdržela Hildegarda od papeže Evžena III. povolení publikovat svá vidění.

Hildegardina důvěrnice Richardis von Stade, sestra arcibiskupa z Brém, se stala r. 1151 abatyší v klášteře Bassum u Brém. Hildegarda bojovala za to, aby Richardis zůstala u ní, a dokonce byla ochotná i k simonii, ale nakonec se musela smířit se ztrátou své přítelkyně.

I přes odpor benediktinských mnichů založila Hildegarda mezi léty 1147 a 1150 spolu s asi dvaceti mniškami vlastní klášter na Rupertsbergu u Bingenu. Při svěcení nového klášterního chrámu dala Hildegarda provést mysterium „Ordo Virtutum“, které sepsala během zakládání a stěhování. Pro klášter Rupertsberg

sepsala a zkomponovala v letech 1151–1158 asi 70 písní: „Symphoniae harmoniae celestium revelationum“.

Benediktini v Disibodenbergu se zpěchovali proti odchodu ženského řádu, protože se nechtěli vzdát majetku, který s sebou řád odnesl. Biskup z Mišně, pod kterého klášter v Rupertsbergu spadal, přiměl nakonec opata k souhlasu a po vleklých jednáních se abatyše Hildegarda dohodla s klášteřem v Disibodenbergu r. 1158, že alespoň část majetku vrátí.

Mezi roky 1158–1163 pracovala Hildegarda z Bingenu na druhém velkém díle *Liber vitae meritorum* (Kniha životních zásluh). Popisuje v ní věčný boj mezi dobrem a zlem, mezi ctností a neřestí. Současně s tím sepsala knihu *Liber subtilitatum diversarum naturarum creaturarum* (Kniha jednoduchého lékařství čili o tajných silách rozličného stvoření přírodního).

V šedesátých letech navštívila Hildegarda z Bingenu nejen císaře Fridricha Barbarossu v Ingelheimu, ale podnikla i přes špatný zdravotní stav kazatelskou cestu do Mišně, Würzburgu, Bamberku, Trevíru, Met, Kolína

Svatá Hildegarda z Bingenu

Sv. Hildegarda z Bingenu

a dalších měst. O sedm let později kázala mezi jiným v Maulbronnu a Hirsau. Bylo to neslýchané, protože laici měli kázání zakázána a benediktinská řehole umožňovala opustit klášter jen výjimečně.

V jednom prázdném augustiniánském klášteře v Eibingenu založila Hildegarda z Bingenu druhý klášter, do kterého přijímala – na rozdíl od Rupertsbergu – také nešlechtické novicky. Dvakrát týdně se dala převést přes Rýn a navštěvovala svůj filiální klášter.

Dopisovala si se čtyřmi papeži (Evženem III., Anastázem IV., Hadriánem IV. a Alexandrem III.), s císařem Fridrichem

Barbarossou, Bernardem z Clairvaux a mnoha dalšími. Zachovalo se nám více než tři sta dopisů.

Své třetí velké dílo *Liber divinorum operum* (Kniha Božích děl) napsala v letech 1163–1173.

Protože Hildegarda z Bingenu pochovala v roce 1178 na klášterním hřbitově v Rupertsbergu zemřelého, kterému byl v Mišni odepřen církevní pohřeb, vyhlásil biskup na klášter interdikt, který však po roce odvolal.

Hildegarda z Bingenu zemřela 17. září 1179 v klášteře v Rupertsbergu.

Již za života ji uctivali jako svěťci. V roce 1228 skončil bezvýsledně první proces svatořečení. Do seznamu svatých byla zapísána v 16. století.

Hildegarda z Bingenu platí za vzor křesťanské seberealizace. Usiluje o celostní nauku, o soulad těla a duše, vesmíru a individua.

Klášter v Disibodenbergu byl za reformace rozpuštěn a upadl. Když ho Švédi v třicetileté válce zbořili, našly mnišky útočiště v klášteře Eibingen, který byl v roce 1830 sekularizován. Z klášterního kostela se stal farní kostel v Eibingenu. Tam se nachází schránka s ostatky Hildegardy z Bingenu.

Hildegarda z Bingenu se dokázala prosadit v době, kdy měly ženy ztížený přístup k veřejnému životu a dosáhla společenského úspěchu a trvalého vlivu.

Dřívější pokusy o její svatořečení ztroskotaly, mezi jiným také proto, že se římské kongregace nedokázaly vypořádat s jejím velkým dílem. Bez oficiálního prohlášení byla jako svěťce uctívána v benediktinských klášteřích a některých německých diecézích. Dekret, který papež podepsal ve čtvrtek 10. května 2012, učinil její úctu závaznou pro celou církev. Její svátek byl stanoven na 17. září.

Podle zahraničních pramenů připravil -lš-

DRASTICKÁ FOTOGRAFIE OBĚHLA SVĚT

V jednom čínském manželství čekali druhé dítě, na které manželé neměli právo, a měli zaplatit pokutu ve výši 5000 €. Protože takovou částku nemohli zaplatit, úředníci matku ztloukli a násilím zavlékli do nemocnice, kde usmrtili její dítě v sedmém měsíci těhotenství. Neznámý fotograf pořídil snímek matky, vedle které ležela zkrvavená mrtvolka dítěte. Snímek vyvolal na celém světě velké pohoršení. Světový odpor proti čínské praxi porodnosti stále roste.

85 % ŽEN REZIGNOVALO NA POTRAT

Italské hnutí na ochranu nenarozeného života uveřejnilo statistiku o 60 000 žen, které v kritické situaci svého těhotenství využily nabídky jeho odborného poradenství. 85 % těchto žen se rozhodlo upustit od potratu. S podporou této organizace od roku 1975 přišlo na svět 140 000 dětí. V italské televizi se vysílají šoty proti utrácení zvířat, ale tematika ochrany nenarozených dětí je zakázána.

Kath-net

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (49)

ZROZENÍ V LÁSCE

A V BOLESTI

7. prosince 1976

Dnes přicházím já, Matka, neposkvrněná Panna, Matka jednorozrozeného Syna, od věků zplozeného z Otce, který se v plnosti času vtělil v mém nejčistším lůně. Jsem milovaná dcera Otce, na mně spočívá jeho milosrdný pohled; jsem Snoubenka Ducha Svátého, který mě ozařuje svou nekonečnou láskou; jsem, synu, Neposkvrněné Početí, Matka Vykupitele i Matka vaše.

Zrodila jsem vás v lásce a v bolesti, v lásce a v bolesti vás dále rodím. Miluji Ježíše, moje láska k Němu je v lidských pojmech nevyslovitelná, nemůžete to pochopit, dokud jste na zemi. On je pravý Boží Syn, jako je i můj Syn. Milovat Ho, pravého Boha a pravého člověka, je pro mě jako přírodní zákon, je to pro mě absolutní nutnost, víc než je dýchání pro váš život.

Ale já jsem také Matka vaše, a jako taková vás miluji stejnou intenzitou, jakou miluji Boha; ale zatímco láska k Bohu ve mně plodí štěstí, i když je v lidských pojmech, láska k vám je spojena s bolestí a i tato bolest je pro vás nepochopitelná, protože vy lidé nejste schopni žít svůj život zkoušky v plné věrnosti, jak byste měli, protože vy lidé urážíte těžce mého i vašeho Boha, moji Lásku.

Jsem neposkvrněná Panna, Matka mého Boha a Matka vaše, mezi mnou a vámi je váš hřích, hříchy lidstva.

S mým Ježíšem jsme vás vysvobodili z moci zla; vy lidé jste však nevděční a nechcete věřit a v bezmezném zlobě nadále urážíte Ježíše a probodáváte stále Srdce své Matky.

Kalvárie tak pokračuje a já musím ustavičně opakovat Otci: Odpusť jim, protože oni ne-

vědí, co činí. Každá urážka mého Syna je meč, který proniká do mého Srdce.

Ani krvavé slzy nejsou s to zlomit tvrdost lidského srdce.

Zítří 8. prosince je svátek vaší nebeské Matky a dobří synové radostně oslavují svou Matku při takových příležitostech. Moje děti, oslavujte Neposkvrněnou, složte u jejích nohou své radosti, své bolesti a své modlitby. Ona je u paty kříže. Dívá se na vás a žehná vám.

Složte u jejích nohou svá dobrá předsevzetí, povězte jí, že chcete být s ní v životě i ve smrti. Moje děti, buďte vytrvalé.

Hodina není daleko. Připravte se na ni s důvěrou. Já, Neposkvrněná, vás neopustím, nevydám vás do chřtánu divokých mocí zla, zachráním každého, kdo mě uctívá s vírou, s věrností svatým růžencem. Modlete se jej každý den s vytrvalostí a já vás zachráním. Žehnám ti, synu, ty víš, že ti s mým snoubencem svatým Josefem stojíme po boku. Děti se nebojí, ale milují svou matku.

(Pokračování)

Překlad -lš-

Korumpování mravů a zednářství

Colleen Hammond, bývalá modelka a herečka, která se stala katoličkou, líčí ve své nedávno vydané autobiografii, jak se naprostá ztráta studu v ženském odívání stala cílem, který byl sledován tajnými spolky tzv. zednářů ve snaze vykořenit náboženství. Tato matka čtyř dětí přitom mimo jiné cituje z časopisu *International Review on Freemasonry* z roku 1928. Píše se tam: „Náboženství se nebojí meče, ale může zaniknout pod tlakem korupce. Neúnavně se proto věnujme korumpování pod záminkou sportu, hygieny či péče o zdraví. Korupce je nezbytná, aby naše mládež praktikovala nudismus. Aby se však předešlo vyhocené reakci, je zapotřebí postupovat metodicky. Je třeba začít odhalováním loktů, potom přejít ke kolenům a pak odhalovat nohy, paže a nakonec ramena, hrudník atd.“ (*Dressing with dignity*, Rockford 2005, s. 53)

Již sto let před zmíněným zednářským časopisem, který cituje bývalá modelka Colleen Hammond, byla strategie podobných sekt stejná. Za vlády pape-

Colleen Hammond

že Řehoře XVI. (1831–1846) zabavila policie papežského státu dokumenty a korespondenci zakázaného spolku tzv. karbonářů, kteří zastávali podobnou teorii a tvrdili, že převzetí politické moci je třeba připravit korupcí. Několik výňatků z těchto dokumentů papež nechal publikovat. Stálo tam například: „Rozhodli jsme, že už nechceme křesťany. Nebudeme z nich však dělat mučedníky, ale budeme mezi lidmi propagovat nectnost všeho druhu“; „podstatné je izolovat muže od rodiny, přivést jej k tomu, aby opustil své mravy“; „muž má rád dlouhé řeči v restauraci a sledování jalové zábavy. Bavte jej tedy, obratně ho zpracujte, aby uvěřil tomu, že je velmi důležitý, uče ho postupně nechutí ke každodenní práci, a jakmile se odloučí od manželky a dětí, když mu ukážete, že plnění vlastních povinností je nesnesitelné, vstřípte mu touhu po jiném životě...“

PODĚKOVÁNÍ

„Děkujeme, že jsme se mohli zúčastnit. Děkujeme za nové informace, které nás posunuly dál.“ „Dozvěděla jsem se spoustu nových věcí. Překvapilo mne, že nemusí být ovulace 14. den cyklu.“ „Překvapilo mne, že umíte řešit sníženou plodnost u muže, v reprodukčním centru nám tvrdili, že by nám pomohlo jedině umělé oplodnění.“ „Děkuji za uklidnění, že moje nepravidelné cykly nemusí být tak velkým problémem, už se těším, jak se začnu sledovat symptotermální metodou.“

Takové byly reakce účastníků semináře **Neplodnost – příčiny, řešení**, který se konal v sobotu 16. 6. 2012 v Centru naděje a pomoci. Po-

Více na adrese <http://www.cenap.cz/wks-neplodnost-priciny-reseni.php>.

stupně byly probrány možné příčiny snížené plodnosti u muže i u ženy, jak je odhalit, jak je řešit, a to bez poškozování zdraví, bez etických problémů, které přináší stimulace ovulace, nevhodně načasovaná hormonální léčba či problémy spojené s umělým oplodněním. Pro věřící je také důležité, že dané postupy a řešení jsou v souladu s učením katolické církve. A pro všechny je důležité, že tyto postupy, i když vyžadují aktivní přístup ze strany našich klientů, jsou velice úspěšné.

Pokud máte Vy sami nebo někdo z Vašich blízkých trápení s dosud nenaplněnou touhou po miminku, které zatím stále nepřichází, nebojte se na nás obrátit, přihlásit se na náš seminář.

MUDr. Lázníčková

Proč ovšem zednářství propaguje morální korupci společnosti? Jako odpověď stojí za zamyšlení dvě citace. První je z časopisu *Civiltà Cattolica* a druhá z encykliky papeže Lva XIII. Obě jsou pozoruhodné. Časopis italských jezuitů v článku z roku 1852 píše, že „účel zmíněných sekt je obecně antináboženský a protispolečenský. Dychtí po zániku a odtěti každého posvátného závazku, který spojuje jednoho člověka s druhým v církvi, ve společnosti a v rodině, aby lidstvo uvrhli do nové formy poroby, ve které se stát stane vším a sektáři stanou v jeho čele“. V encyklice *Humanum genus* vydané roku 1884 za účelem objasnit katolíkům povahu zednářství, které ovládalo tehdejší politický i kulturní život Itálie, poukazuje Lev XIII. na propagaci nectností jakožto hlavní zbraň zednářských sekt. Papež tvrdí, že jedině oslabením vůle jednotlivců zotročených vlastními vášněmi budou „rafinovaní a podlí“ lidé moci bez odporu vnutit svoji vládu druhým. Papež říká doslova: „Ponechť téměř nikdo není ochoten sloužit rafinovaným a podlým lidem tolik jako ti, jejichž duše je oslabována a dušena závislostmi na vlastních vášních, byli v zednářských sektách vybráni takoví lidé, kteří hlásají a prosazují používání všech možných úskoků a výmyslů, aby bezmeznou povolností uspokojili masy. Tím je totiž podrobují svojí despotické moci a snadno je naklání, aby jim bylo nasloucháno.“

Není vyloučeno, že tyto skoro dvě stě let staré polemiky mají co do činění s mnoha důmyslnými kampaněmi, které např. podporují manželství pro homosexuální osoby, ale zároveň tuto nejstarší lidskou instituci nechávají stále více upadat do zapomnění.

La Bussola Quotidiana
30. března 2012

Přeložil Milan Glaser SJ,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Z promluvy na závěr Římského biskupského synodu 1960

Tři velké úcty: Jméno, Srdce a Krev Ježíše Krista Vykupitele

Zkušnosti z prvního roku pastorační péče biskupa Říma, který k vám promlouvá, vyvolaly u některých zbožných duší pocit, že podporuje zvláštní pobožnosti, nové tituly kultu s inspirací místního charakteru, jako by dával volný prostor fantazii a málo dbal na soustředění ducha. Chtěli bychom vám na závěr synodu sdělit a důvěrně vás seznámit s tím, co je v praxi církve nejprostší a nejstarší. Náš Pán Ježíš Kristus, jak je řečeno v evangeliu, nás naučil jen jedné modlitbě, a tou je Otče náš. Svätý Jan nám zachoval text modlitby, kterou Ježíš pronesl k Otci v hodině loučení a vyprošoval milost trvalé jednoty učedníků mezi sebou, s ním a s Otcem.

Nic víc. K osvětlení a podpoře klanění se Ježíši nic nemůže posloužit lépe než rozjímat o něm a vzývat ho v trojím světle jeho Jména, Srdce a Krve.

Velký světec, velice populární v Itálii v 15. století, sv. Bernar-

Bl. Jan XXIII.

din Sienský, byl šťastným a nadšeným pěvcem Svatého Jména, jemuž je věnována četná literatura a umělecká oslava s velmi příjemnými a dojmavými invocacemi a rozjímáními.

Po zjeveních v Paray-le-Monial uchvátil Ježíš všechny tehdejší zbožné duše, vůči kterým se rozšířil nepatřičný odpor: jeho kult však triumfuje v srdcích, v chrámech, v institutech, které od něho přijaly jméno a věhlas.

A Krev? Ó nejdražší Ježíšova Krev, která nám dovoluje žádat pokorně Pána o odpuště-

ní našich hříchů, velmi vřele ji doporučujeme zvláště kněžím a věřícím diecéze Řím, nebot slávou všeho římského kléru je onen svätý kněz, který se narodil na Eskvilinu krátce před Francouzskou revolucí. Budiž řečeno, že svätý Kašpar Bufalo byl pravý a největší apoštol úcty k Nejdražší Ježíšově Krvi ve světě, zakladatel misijní kongregace, která žije a prosperuje v mnoha ohledech. Slouží ke cti svätého Kašpara Bufalo, mladého kněze, který zemřel ani ne padesátiletý, jemuž se připisují ona slova odpovědi nejmocnějšímu muži té doby, který vyžadoval přísahu věrnosti: „Nemohu, nesmím a nechci!“ a dal přednost vyhnanství před zbabělostí.

Ctihodní bratři a milovaní synové. Zdrželi jsme vás svou řečí déle, než máme ve zvyku v třech dnech synodu. Dotkli jsme se různých témat a skončili jsme, abychom se ocitli na vrcholu Kalvárie. Ó, jaká krása, jaké strhující závěrečné vidění!

Před námi je Jméno Ježíšovo ve třech jazycích nad hlavou Ukřižovaného: srdce tlukoucí v hrudi úzkostí před krajní obětí, krev řinoucí se z otevřené rány jako z nevysychajícího a nevyčerpatelného pramene života a všeobecného vykoupění.

Vedle kříže jsou dva svědkové: Ježíšova Matka a milovaný učedník. Ó Maria, ó Maria, ty jsi nazývána *Salus Populi Romani* a pokorný biskup Říma tě denně volá a vzývá: Královno apoštolů, Královno kléru, Pomocnice křesťanů, Pomocnice biskupů! Tato slova postačí, aby ti vyjádřila líbeznost naší lásky k tobě, Matko Ježíšova, Matko naše, a prosila tě o milosrdenství pro nás, tvé nejoddanější a dobré syny.

AAS 52 (1960)

Překlad -lš-

DĚTI Z HOMOSEXUÁLNÍCH PARTNERSTVÍ VYKAZUJÍ STATISTICKY VÝZNAMNÉ POŠKOZENÍ

Děti z neporušených biologických rodin mají výrazně lepší startovní podmínky do života než děti z homosexuálních partnerství. Předmětem výzkumu bylo 3000 mezitím již dospělých jedinců z různých rodinných struktur rozdělených do 40 různých sociálních a emocionálních kategorií. Jedinci z intaktních biologických rodin dosáhli vyššího vzdělání, lepšího duševního i tělesného zdraví, byli méně náchylní k drogám, bylo mezi nimi méně kriminálních případů a dosahují vyššího stupně životní spokojenosti.

Nejhůře dopadají děti vychovávané lesbickými páry. Z těchto dětí prožilo 23 % pohlavní zneužití (u normálních rodin 2 %), mají horší hodnoty tělesného i duševního zdraví, trpí sklonem k depresím a užívání drog. Z lesbických párů žije 69 % dětí ze státní podpory (proti 17 % u dětí z intaktních rodin). Výzkum provedl Mark Regnerus, profesor sociologie na texaské univerzitě. Tento výzkum zpochybnil zcela výsledky APA studií o právních podmínkách homosexuálních svazků, které používá Evropský soudní dvůr pro lidská práva.

Kath-net

Spiritualita sv. Kašpara Bufalo

Ve své slavnostní promluvě v bazilice sv. Petra 31. ledna 1960 na závěr římského synodu, ve které doporučil kněžím a věřícím zvláště úctu k Nejdrahocnější Krvi našeho Pána, označil Jan XXIII. sv. Kašpara Bufalo za *pravého a největšího apoštola úcty k Nejdrahocnější Krvi*. Je zřejmé, že taková kvalifikace se týká nejvyššího stupně svatosti tohoto světce. Co předcházelo, aby sv. Kašpar obdržel titul apoštol Krve Kristovy ve světě?

I. Kristova Krev ve spiritualitě mladého Kašpara Bufalo

Máme takřka pokušení uvěřit, že sv. Kašpar tuto úctu praktikoval od útlého dětství, především ve škole své svaté matky Annunciaty Quartieroni (1761–1811). Ale svědectví z kanonizačního procesu se o ničem takovém nezmiňují. Hovoří se zde opakovaně, že od dětství vroucně miloval Ježíše a uctíval jeho umučení. Měl velkou eucharistickou úctu, úctu k Panně Marii a zvláště k sv. Františkovi Xaverskému a sv. Aloisovi Gonzagovi.

K prvnímu setkání sv. Kašpara s úctou k Nejdražší Krvi Páně došlo až 8. prosince 1808. P. Kašpara pozvali kanovníci kapituly v bazilice svatého Mikuláše ve vězení, aby pronesl eucharistickou promluvu a oficiální inaugurační projev Zbožného sdružení Nejdražší Kristovy Krve a Růžence blahoslavené Panny Marie a duši v očistci.

V této prastaré bazilice se od roku 1708 přechovává relikvie Nejdražší Krve, kterou daroval bazilice kníže Giulio Savelli. Je uložena ve stříbrném pečlivě zapečetěném ostensoriu s těmito slovy: *Z vody a Krve našeho Pána Ježíše Krista, která vytekla z jeho nejsvětějšího boku, když visel na kříži*. Podle tradice předávané ve vznešené rodině Savelli byl při ukřižování přítomen je-

den legionář pocházející z tohoto rodu a měl plášť potřísněný Ježíšovou krví. Když se vrátil do Říma, byla krev ještě rudá. Když se stal křesťanem, vystříhl z pláště toto místo a rodina přechovávala vzácnou relikvii po mnoho staletí.

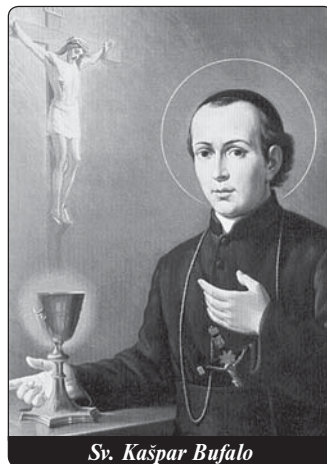
Kapitula baziliky měla od roku 1808 zvláštní povolení slavít svátek Nejdražší Krve první červencovou nedělí. Relikvie vystavená během mše svaté byla pak nesena v procesi. V bazilice uctívali také obraz Ukřižovaného, ze kterého podle tradice promlouval Pán Ježíš k svaté Brigitě. Relikvie i obraz byly umístěny ve zvláštní kapli zasvěcené Ukřižovanému.

Členem této kapituly byl vzdělaný a zbožný kanovník Francesco l'Albertini, vyhledávaný zpovědník a duchovní vůdce. K jeho duším patřila také sestra Marie Anežka od Vtěleného Slova z kláštera palotinek v Římě. Tato řeholnice mívala po svatém přijímání extáze a mluvila o velmi vznešených věcech. Jednoho dne byl při takové extázi přítomen také kanovník l'Albertini, kterého řeholnice na tyto extáze upozornily. Naslouchal pozorně, co omilostněná sestra říká. Mluvila o úctě k Nejdražší Krvi Páně, o tom, jak by tato úcta měla být šířena. To by nebylo obtížné učinit právě v jeho bazilice, protože kanovníci usilovali oživit zbožnost vlašných věřících z okolí a právě zde by-

Sv. Kašpar Bufalo

ly uctívány dvě drahocenné relikvie Nejdražší Krve a Kříže, které jsou nejhodnějšími prostředky, jak podpořit tuto úctu právě v bazilice, kde se slaví svátek Nejdražší Krve.

Sv. Kašpar Bufalo

L'Albertini přednesl tuto záležitost v kapitule baziliky sv. Mikuláše a vznikl návrh založit Zbožné sdružení Nejdražší Kristovy Krve a Růžence blahoslavené Panny Marie a duši v očistci. Oficiální inaugurace byla stanovena na 8. prosince 1808. Jako kazatele k této příležitosti pozvala kapitula mladého kněze Kašpara Bufalo, který obdržel kněžské svěcení 31. července téhož roku, a to se zvláštním dispensem kvůli mladistvému věku.

Stanovy Zbožného sdružení byly schváleny v Římě 27. února 1809 dekretem kardinála Antonia Despuigy Dameto. Po tomto schválení sestavil l'Albertini Korunku k Nejdražší Krvi Páně, kterou schválila Kongregace pro obřady 31. května 1809.

Proč si kanovníci pozvali právě tohoto triadvacetiletého kněze sotva půl roku po jeho vysvěcení? Nebylo to proto, že by se již vyznačoval zvláštní úctou ke Krvi Páně. Zakončil sice své kázání velmi krásnou modlitbou, ale to bylo tehdy obyčejem a tak činil takřka v každém kázání. Kašpar byl pozván již 1. srpna 1808, aby kázal v bazilice svatého Petra při výstavu ostatků svatých mučedníků, protože si ihned získal po-

věst vynikajícího kazatele. Kanovníkům nemohla uniknout pastorační činnost, kterou mladý kněz rozvíjel takřka před jejich zrakem v oratoři Santa Maria in Vincis jako kanovník sousedního kostela, baziliky sv. Marka na Piazza Venezia. Toto setkání však ještě neovlivnilo budoucího apoštola, protože neznal dosud hlubší věroučné motivy úcty k Nejdražší Krvi Páně.

Svatý Kašpar byl svými pastoračními úkoly natolik zaměstnan a vytížen, že se za daných poměrů ani nemohl stát apoštolem nové úcty. Bůh ho musel přesadit jinam, kde neměl takové úkoly jako v Římě, povolat ho k mučednictví, které mu dá poznat jeho pravé poslání v církvi.

Toto jeho putování začíná s jízdenkou od francouzské policie, která za ním přišla 12. června 1810 do paláce Altieri. Další den se měl dostavit do Palazzo Borromeo a podepsat přísahu věrnosti Napoleonu Bonapartovi. Ten totiž, aby zlomil nadvládu Pia VII. nad Evropou, vtrhl 2. února 1808 do Říma a připojil dvě poslední části papežského státu, Umbrii a Lazio, k francouzskému císařství. 10. června 1809 vydal Pius VII. exkomunikační bulu na všechny, kteří byli za tento fakt odpovědní. V noci z 5. na 6. července byl staříčkový papež uvězněn v Quirinale a pak odvezen do exilu v Grenoble, pak do Savony a Fontainebleau. Zpráva o této deportaci ohromila obyvatele Říma. Následovalo nařízení, že duchovní musí podepsat přísahu věrnosti ústavě, tj. císaři, a tím schválit to, co císař provádí. Týkalo se to kardinálů, biskupů a prelátů a všech duchovních, kteří pobírali benefice jako kanovníci a faráři. Buď věrnost císaři, nebo deportace. Pius VII. ve dvou instrukcích prohlásil, že taková přísaha je nepřijatelná, i když někteří teologové a právníci tvrdili opak. Bufalo jako kanovník u sv. Marka byl k přísaze povolán 12. června. Dostavil se na komisařství a místo podpisu

prohlásil přede všemi: „Nemo- hu, nesmím a nechci!“, tak jak to učinil Pius VII. před generá- lem Radetem před svým zatče- ním. Bufalovi byla uložena oka- mžitá deportace do Piacenzy.

Počátkem července odcesto- val do vyhnanství Bufalo spolu s l'Albertinim a dalšími dvěma kanovníky od Svatého Marka. Síť Boží Prozřetelnosti se za- čaly spojovat. Protože svatý Kašpar má jako nezbytný úkol propagovat úctu k Nejdražší Kr- vi Pána, začne pocítovat její vliv. Když se cestou zastavili ve Flo- rencii, l'Albertini využil příleži- tostí k propagaci úcty a nadchl opata Consalva Petraie, aby dal tisknout brožurky s Korunkou. Podpořil ho v tom i Kašpar Bu- falo. Také v Piacenze se Kašpar snaží o šíření této úcty. L'Alber- tini dal přeložit brožurku do pěti jazyků. Ale ani to ještě nepřed- stavovalo pro Bufala rozhodující krok zjevení Boží vůle. Nezdravé prostředí Piacenzy u něho vyvo- lalo těžké onemocnění, které ho přivedlo na pokraj smrti. L'Al- bertini mu již udělil svátosti umí- rajících. Když stál nad ním, po- zoroval s bolestí v srdci přímo stařecké vrásky na tváři mladé- ho kněze. Dne 28. srpna napsal Kašpar dopis donu Bonannimu a prosil ho o modlitbu k svaté- mu Františku Xaverskému, kte- rého sám ve své agonii vroucně vyzýval o pomoc.

L'Albertinimu neunikl ani je- den povzdech umírajícího. Niko- liv proto, aby ho potěšil, ale pro- tože vnitřní hlas mu napovídal, že nemocný se uzdraví. Měl toti- ž v mysli pevně zapsanu před- pověď, kterou pronesla služeb- nice Boží sestra Maria Anežka od Vtěleného Slova:

„V době velké tísně pro cír- kev poznáte mladého kněze, který horlí pro Boží slávu a bu- dete spolu s ním snášet útlak nepřítelů, uzavřete s ním velké přátelství a stanete se jeho du- chovním vůdcem. Rozlišovacím znakem tohoto kněze bude úcta k svatému Františku Xaverské- mu. Je povolán, aby byl apoštol-

mu jeho obět už neunikla. Umí jí vylíčit její stav v takové hrů- ze, aby ji doslova utopil v zou- falství, které znemožňuje pří- stup k Božímu milosrdenství.

Tento konkrétní a docela současný případ je pro nás velkým vykřičníkem, jakým nebezpečím je pro křesťany jejich nevědomost. Každé- ho odpovědného pracovní- ka v církvi by mělo doslova zděsit, čemu všemu tato žena v dobré víře věřila, a to měla za sebou klášterní internátní školu. Svou náboženskou ne- vědomostí neubližovala jen sama sobě. Domnívala se, jak velká dobrodíní neprokazuje lidem ve své „ordinaci“ i mi- mo ni, a teprve po letech pochopila, že si počínala jako ši- řitelka smrtelné infekce. Velká odpovědnost před Bohem pa- dá nejen na okultní zasněven- ce, ale odpovědní jsou i kněží a katecheti, vydavatelé a křes- ťanská média a všichni ti, kte- ří se podíleli na jejich výchově a formaci. Při takovém stavu náboženského a teologického vzdělání se člověk vůbec ne- může divit, že polovina kněží i věřících v Rakousku sympa- tizuje s vyhlášením stavu neposlušnosti, ke kterému vyz- val bývalý vídeňský generální vikář. Tak jako ďábel režíruje

ským misionářem nové kongre- gace kněží pod názvem Božské Krve a bude povolán k usku- tečnění reformy mravů pro spá- su duší, aby povznesl duchovní stav světských kněží, aby zbavil lid indiferentismu, nevíry a po- volal ho k lásce k Ukřižované- mu. Založí institut sester, který však sám nepovede. Bude hlás- nou troubou Božské Krve, která potře hříšníky a sektáře v nejob- tížnějších dobách křesťanství.“

Všechna tato sdělení, kte- rá l'Albertini žárlivě uchovával ve svém srdci, svěřil také Kašpa- rovi a vyslovil nezlomné přesvěd- čení, že se uzdraví, což se sku- tečně stalo. Předpověď, kterou sestra Marie Anežka přijala od

mezi věřícími šíření okultismu, stejně režíruje i vzpouru kněží.

Týká se to jen Rakouska? Nedávno nás požádala jedna čtenářka, abychom v našem tý- deníku uveřejnili seznam bludů. Vyprovokovalo ji k tomu kázání, na kterém slyšela, že reinkarnace neboli posmrtné převtělování skutečně existu- je. Seznam takových tolerova- ných bludů by vydal na celou knížku, ale kdyby taková kníž- ka vyšla, myslím, že by se na nás sneslo velké hromobití.

O tomto nedobřím a vel- mi nebezpečném stavu v pří- pravě kněží, a tím také ve vý- chově a formování svědomí věřících však Ježíš promlou- val k Mons. Ottaviovi Miche- linimu již před 40 lety. Nedob- rá žeň byla zasévána již před léty. Modleme se, aby Rok ví- ry přispěl alespoň k tomu, aby budoucí generace byly ušetře- ny současného zmatku ve vě- ci tak podstatné pro naši spá- su. V žádné rodině by neměl scházet katechismus kardiná- la Tomáška a Katechismus ka- tolické církve (případně jeho vydání pro mladé) jako pra- men trvalého studia. Nespo- léhejte na větu „nevědomost hříchu nečiní“. Sama nevědo- most je hřích.

-lš-

Boha, pravděpodobně v jedné ze svých extází, byla jednoznačná: tento mladý kněz je povolán za apoštola Nejdražší Krve a její- ho hlasatele, bude zakladatelem dvou kongregací nazvaných jmé- nem Nejdražší Krve Páně, aby všechny povolal k lásce k Ukři- žovanému.

L'Albertini byl hluboce pře- svědčen o pravdivosti těchto předpovědí, především pro sva- tost oné osoby, kterou osobně znal. Tato zbožná řeholnice se narodila 24. června 1757. V pod- mínkách pokory zazářila svými ctnostmi. Bůh ji obdařil velkými dary a zázraky, darem prorocství, rady a poznání srdcí. ... Nejvyšší církevní osobnosti, jak duchov-

ni, tak laici k ní přicházeli prosit o radu. Těšila se velké úctě např. u svatého Vincence Strambiho, biskupa pasionisty, Josefa Marie Pignatelliho, jezuitu, a ctihod- né Klotildy Savojské. Po velmi dlouhé nemoci zemřela v den, který sama předpověděla. Bylo to 15. března 1810, několik mě- síců před odjezdem našich kně- ží do vyhnanství.

L'Albertini se proto tak ujal šíření úcty k Nejdražší Krvi, protože jednou slyšel, jak o ní služebnice Boží při jedné extá- zi mluvila.

Když se po mnoha modlit- bách a postech rozhodl napsat Korunku k Nejdražší Krvi Páně, myslel na to, že ji zaneše sestra Marii Anežce, aby v ní udělala malé úpravy. Sotva zbožná ře- holnice spatřila svého zpovědní- ka, dříve než otevřel ústa, řekla sama s velkou radostí: „Vy drží- te v rukou Korunku k Nejdražší Krvi! Nic v ní neměňte. Nechte ji tak, jak ji inspiroval Pán.“ L'Al- bertini přesně dodržel její radu.

K těmto a dalším důvodům známým jen svatému kanovní- ku Kašparovi vzhledem k jeho zvláštnímu vztahu k sestře Ma- rii Anežce je třeba dodat, že její předpověď pokládal ještě před jejím naplněním za pravé Boží poselství. Již během vyhnanství ho vidíme, jak začíná pracovat na založení institutu Dcer Nej- dražší Krve. Když se pak po vy- hnanství vrátil do Říma a toužil vstoupit do Tovaryšstva Ježíšo- va, l'Albertini mu to nevymlou- val, ale řekl mu prostě, že se mu to nepodaří. A tak se také stalo.

Kašpar pokládal tuto předpo- věď za velmi krásnou, ale příliš náročnou, než aby ji přijal s nad- šením. Tak tomu bylo i s jeho kněžským svěcením. Přistoupil k němu až po radě sv. Vincen- ce Strambiho. Nyní k tomu bu- de zapotřebí povolání od pape- že Pia VII. Tak se stalo, že zatím v žádném z četných dopisů, kte- ré odeslal, není o Nejdražší Kr- vi ani zmínka.

(Dokončení)
Překlad -lš-

BŮH KONÁ DIVY SKRZE NAŠI SLABOST - dokončení ze str. 2

Bohu je nezbytné také pro naši modlitbu a pro náš život, pro náš vztah k Bohu a k našim slabostem.

Především, o jaké slabosti to Apoštol mluví? Co je onen „osten“ v těle? Nevíme to a on to neříká, ale jeho chování dává pochopit, že každá těžkost toho druhu při následování Krista a svědectví jeho evangelium může být překonána s důvěrou v Pánovo působení. Svätý Pavel si je velmi dobře vědom, že je „služebník neužitečný“ (Lk 17,10) – nikoliv on koná velké věci, ale Pán – on je „nádoba hliněná“ (2 Kor 4,7), do které Bůh vkládá bohatství a moc své milosti. V tomto okamžiku intenzivní kontemplativní modlitby svätý Pavel pochopí jasně, jak překonat a prožít každou událost, především utrpení, těžkost, pronásledování: v okamžiku, kdy zakouší vlastní slabost, projevuje se Boží moc, která nás neopouští, nenechává samotné, ale stává se oporou a silou. Jistě, Pavel by uvítal, kdyby byl zbaven tohoto „ostnu“, tohoto utrpení; ale Bůh říká: „Není to pro tebe nutné. Budeš mít dosti milosti, abys vydržel a vykonal to, co je třeba vykonal.“ To platí také pro nás. Pán nás neosvobozuje od zlého, ale pomáhá nám zrát v utrpení, v těžkostech, v pronásledováních. Víra nám totiž říká, že pokud zůstáváme v Bohu, i když nám tělo chátrá a přicházejí mnohé těžkosti, duše se den ze dne zmlazuje právě ve zkouškách (srov. v. 16). Apoštol sděluje křesťanům v Korintě a také nám, že *nynější lehké břemeno utrpení zjednává nám nad každou míru věčnou tíhu slávy* (srov. v. 17). Ve skutečnosti to nebylo lehké břímě těžkostí, bylo velmi těžké, ale ve srovnání s Boží láskou, s velikostí bytí milovaného Bohem se jeví lehké, protože víme, že velikost slávy bude nezměrná. Tedy v míře, v jaké rosteme naše spojení s Pánem a zinten-

zivuje se naše modlitba, také my přecházíme k tomu podstatnému a chápeme, že to není moc našich prostředků, našich ctností, naší kapacity, co uskutečňuje Boží království, ale je to Bůh, který působí zázraky právě skrze naši slabost, naši nepřiměřenost k danému poslání. Musíme proto mít pokoru a nedůvěřovat prostě jen sami sobě, nýbrž pracovat s pomocí Páně na vinici Páně, důvěřovat mu jako „křehké hliněné nádoby“.

Rozhodující mystické zážitky

Svätý Pavel referuje o dvou zvláštních zjeveních, která radikálně změnila jeho život. První, jak víme, je ohromující otázka v Damašku: „*Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?*“ (Sk 9,4), otázka, která ho přivedla k odhalení a setkání s Kristem živým a přítomným, kdy uslyšel jeho povolání být apoštolem evangelia. Druhá jsou slova, s nimiž se na něho Pán obrátil při zážitku kontemplativní modlitby, o které právě rozjímáme: „*Postačí ti moje milost; protože síla se tím zřetelněji projeví ve slabosti.*“ Jen víra, jen důvěra v Boží působení, v Boží dobrotu, která nás neopouští, je zárukou, že nepracujeme nadarmo. Tak se Pánova milost stala silou, která provázela Pavla v nesmírných námáhách pro obranu evangelia, a jeho srdce vstoupilo do Kristova srdce a stalo se tak schopné věst druhé k Tomu, který pro nás zemřel a vstal z mrtvých.

V modlitbě otevíráme sebe, tedy svou duši Pánu, aby přišel a přebýval v naší slabosti a přetvořil ji v sílu pro evangelium. Také řecké slovo, kterým Pavel popisuje toto Pánovo přebývání v jeho slabé lidskosti – používá episkenos – bychom mohli přeložit „rozbit vlastní stan“. Pán si zřizuje stan v nás, mezi námi: je to tajemství vtělení. Totéž božské slovo, které přišlo, aby pře-

bývalo v našem lidství, chce přebývat v nás, postavit si v nás svůj stan, aby osvěcovalo a přetvářelo náš život a svět.

Intenzivní kontemplace Boha, jakou prožíval Pavel, připomíná zážitek učedníků na hoře Tábor, když viděli Ježíše proměněného a zářícího světlem. Petr mu řekl: *Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi? Nevěděl totiž, co by měl říct, tak byli ustrašení.* (Mk 9,5–6) Nazírat Pána je současně uchvacující i děsivé: uchvacující, protože On nás přitahuje a uchvacuje naše srdce vzhůru, vyzvedá ho do výše, kde zakoušíme jeho pokoj, krásu a lásku; děsivé, protože obnažuje naši lidskou slabost, naši nepřiměřenost, námahu porazit Zlého, který usiluje o náš život, onen osten zabodnutý v našem těle. V modlitbě, v každodenním rozjímání o Pánu přijímáme sílu Boží lásky a cítíme, že jsou pravdivá slova svätého Pavla křesťanům v Římě, kam napsal: *A já jsem přesvědčen, že ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani mocnosti, ani výška, ani hloubka a vůbec nic stvořeného nebude moci nás odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu.* (Řím 8,38–39)

Všechno mohu v tom, který mě posiluje

Ve světě, ve kterém riskujeme, že budeme důvěřovat jen výkonnosti a síle lidských prostředků, v tomto světě jsme povoláni, abychom znovu odhalili a dosvědčili Boží moc, která se sdílí v modlitbě, s níž rosteme den ze dne a přetváříme svůj život podle života Krista, který – jak říká – *byl ukřižován jako slabý člověk, ale z Boží moci je živ. I my jsme s ním slabí, ale přesto budeme mít dostatek síly, kterou nám na vás dal Bůh* (2 Kor 13,4).

Draží přátelé, v minulém století Albert Schweitzer, protes-

tantský teolog a nositel Nobelovy ceny míru, řekl, že „Pavel je mystik a nic jiného než mystik“, tj. člověk opravdu zamilovaný do Krista a tak spojený s ním, že může říct: Kristus žije ve mně. Mystika svätého Pavla se nezakládá jen na výjimečných událostech, které prožil, ale také na každodenním intenzivním vztahu k Pánu, který ho stále podpíral svou milostí. Mystika nemá daleko od skutečnosti, naopak dávala mu sílu žít každý den pro Krista a budovat Církev až na konec světa tehdejší doby. Spojení s Bohem nevzdaluje od světa, ale dává sílu zůstat reálně ve světě, sílu udělat to, co je třeba ve světě vykonal. Také v našem životě modlitby snad můžeme mít okamžiky zvláštní intenzity, kdy pocítíme živěji Pánovu přítomnost, ale důležitá je vytrvalost, věrnost vztahu k Bohu, především v situacích vyprahlosti, obtíží, utrpení, zdánlivé Boží nepřítomnosti. Jen jsme-li uchvázeni láskou ke Kristu, budeme schopni čelit protivenství jako Pavel v přesvědčení, že všechno můžeme v tom, který nás posiluje (srov. Flp 4,13). Tedy čím více prostoru dáme modlitbě, tím více uvidíme, že náš život se přetváří a je ožíván konkrétní silou Boží lásky. Tak se stalo např. pro bl. Matku Terezu v Kalkatě, že v kontemplaci Krista a právě také v časech dlouhé vyprahlosti nacházela poslední důvod své neuvěřitelné síly poznávat Ho v ubohých a opuštěných i při křehkosti své postavy. Kontemplace Krista v našem životě nás neodcizuje – jak jsem již řekl – skutečnosti, naopak činí nás ještě více účastníky lidského dění, protože Pán, který nás přitahuje v modlitbě k sobě, nám dovoluje být přítomnými a blízkými každému bratru z lásky k Němu.

Bollettino Vaticano

13. června 2012

(Mezititulky redakce Světla)

Překlad -lš-

Dne 30. června 1960, v druhém roce svého pontifikátu, o viglii slavnosti Nejdražší Krve našeho Pána Ježíše Krista vydal bl. Jan XXIII. svůj apoštolský list *Inde a primis*. Jsou to tři počáteční slova listu, který začíná tímto textem:

„Od prvních měsíců naší papežské služby nám přichází na mysl jedna věc, totiž vyzvat věřící k živé a každodenní, velmi horlivé úctě k projevu Božího milosrdenství vůči jednotlivým duším i vůči jeho Církvi na celém světě, pro který je Vykupitelem a Spasitelem. Máme tím na mysli úctu k Nejdrahocennější Krvi. Tato úcta nám byla vštípena přímo v rodinném prostředí, kde kvetla v domě našeho dětství, a dodnes vzpomínáme s živým pohnutím na to, jak jsme se modlili litanie k Nejdražší Krvi Páně, jak to naši předkové dělávali v měsíci červenci.“

Dobrý papež si pak připomíná slova svatého Pavla, která pronesl v dojemné situaci loučení v Milétu: „*Dbejte na sebe i celé stáde, v kterém vás Duch Svatý ustanovil za představené, abyste spravovali Boží církev, kterou si získal vlastní krví,*“ a cítí se tím zavázán bdít jako nejvyšší pastýř nejen nad samotnou naukou, ale také nad rozvojem zbožnosti a jejími projevy v liturgii i v soukromé zbožnosti. A proto připomíná trojí nerozlučně spojenou zbožnou úctu, která se dříve velmi rozšířila v lůně křesťanského lidu: úctu k Nejsvětějšímu Jménu Ježíšovu, úctu k jeho Nejsvětějšímu Srdci a úctu k Nejdrahocennější Krvi vtěleného Slova, prolité na odpuštění hříchů. Neopomněl uvést stručně historii a protagonisty této trojí úcty a poukázal na to, jak k této trojí úctě přiřadili jeho předchůdci také příslušné mešní texty a texty pro liturgii hodin. Autorem krásných liturgických textů k slavnosti Nejdražší Krve našeho Spasitele byl Benedikt XIV. Za papeže Pia IX. se svátek Krve Páně slavil v pátek po 4. neděli postní. Avšak po svém návratu

Na slovíčko

ze zajetí v Gaetě chtěl papež slavit tento svátek v blízkosti svátku apoštolských knížíat jako velké Te Deum za návrat ze zajetí. Sv. Pius X. ho definitivně umístil na 1. červenec.

Jak tato trojí úcta a jmenovitě úcta k Nejdrahocennější Krvi Páně ležela Janu XXIII. na srdci, vyplývá z jeho promluvy na závěr prvního římského biskupského synodu, který se konal v lednu 1960 a byl jakousi předehrou 2. vatikánského koncilu (str. 9). Jan XXIII. je také autorem invokace: „*Velebena buď jeho Nejdražší Krev*“ v souboru chvalořečení Bůh buď veleben po svátostném požehnání.

Z obou těchto dokumentů vysvítá nejen, jak velice přirostla papeži Roncallimu k srdci úcta

me vycítit i postesk, že tato úcta naráží u některých prelátů na odpor. Navštěvuje tomu i skutečnost, že apoštolský list *Inde a primis* byl oficiálně publikován jen v latině, španělštině a portugalštině. V jeho misálu z roku 1962 je svátek Nejdražší Krve ještě zařazen 1. července jako svátek I. třídy. V novém misálu však z úcty k Nejdrahocennější Krvi zbyl jen změněný název slavnosti Božího Těla na slavnost Těla a Krve Páně. To vyvolalo nespokojenost mezi věřícími a především u řeholních kongregací, jejichž posláním bylo právě šíření úcty k Nejdražší Krvi Páně.

Pavel VI. jim proto povolil slavit liturgicky slavnost Nejdražší Krve, ale do církevního kalendáře se již nevrátila. Jan Pavel II. vzpomněl na lidovou úctu k Nejdražší Krvi Páně i apoštolský list Jana XXIII. *Inde a primis* v Anděl Páně 1. 7. 2001. (Kdo chtěl tento svátek, který letos připadl na neděli, slavit nejen soukromě, ale i liturgicky, mohl tak učinit tam, kde se zachovává tradiční liturgie.)

Ten, kdo vidí v papeži Janu XXIII. jenom iniciátora radikálních reforem, opírá se jen o neopodstatněné klišé. Jan XXIII. se především rozhodně snažil uchovat v církvi všechno cenné a podstatné. Byl např. rozhodným zastáncem latiny jako liturgického jazyka. Vydal k tomu zvláštní apoštolskou konstituci *Veterum sapientia*, která však zůstala zcela ignorována,

i když končí velmi rozhodnými slovy *statuimus, decrevimus, ediximus, mandavimus, volumus, iubemus* (nařídili jsme, rozhodli jsme, ustanovili jsme, uložili jsme, chceme, přikazujeme). Byl publikován jen její latinský originál.

Je to velký omyl, stavět do protikladu oficiální liturgii a lidovou zbožnost. Taková mentalita je součástí proudu protestantizace, který se stal po koncilu znamením „modernosti“ a „pokrokovosti“. Vznikla tak tendence vytlačovat ji ze života církve. Ale tam, kde opravdovou zbožnost nahradila jen „racionální zbožnost“, nakonec se víra zcela vytratila, až se ocitáme před velkým problémem „krize víry“. Lidové tradice nejsou něco sentimentálního, nýbrž jsou formou, která zaujímá a vtahuje do tajemství víry celou lidskou bytost. Bůh volá k sobě člověka jako celek i s jeho emocionální složkou. Všechna ona trojí úcta, o které psal Jan XXIII., má svůj začátek v soukromých zjeveních, kterých se dostalo významným světcům a světicím. Všem těmto zjevením je společné, že jsou projevem toho, jak nám sám Bůh vroucně lidským způsobem ukazuje na určité projevy naší upřímné úcty, které se mají stát protiváhou neúcty a urážek působených hříchy. Bůh se tu vždy obrací i k našemu rozumu, ale prostřednictvím našeho srdce. Když pak tato „vroucí Boží přání“ vzali dříve do rukou teologové, zjistili a potvrdili, jak hluboce odpovídají nezákladnějším teologickým pravdám. Kdyby dnes svatý Pavel žil, byl by prvním mezi ctiteli Nejdražší Krve, protože jeho listy jsou doslova chvalo zpěvy na tuto nejvyšší cenu naší spásy. Když dnes čteme některé myšlenky, úvahy a dokumenty dřívějších papežů, které byly odloženy ad acta, bude nám jich líto a nemůžeme se ubránit myšlence, že je odtud jen krok k tomu, přehlížet i slova současných papežů, jak jsme toho stále častěji svědky.

k Nejdražší Krvi, ale také jaký jí ve shodě se svými předchůdci přikládá význam. V jeho synodálním projevu však může-

jako liturgického jazyka. Vydal k tomu zvláštní apoštolskou konstituci *Veterum sapientia*, která však zůstala zcela ignorována,

Poselství Královny míru

Drahé děti! S velikou nadějí v srdci vás zvu k modlitbě. Když se modlíte, děti moje, jste se mnou, hledáte vůli mého Syna a žijete ji. Buďte otevřeni a žijte modlitbu v každém okamžiku, aby vám byla kořením a radostí vaší duše. Já jsem s vámi a přimlouvám se za vás všechny před mým Synem. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.

Medžugorje 25. června 2012

Pondělí 9. 7. 2012: 6:05 Octava dies (679. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** České Radio Vaticana **6:45** Přejeme si... **7:00** Outdoor Films (5. díl) **8:35** Post Scriptum s Maxem Kašparů **8:55** Poselství svatých: Thomas Merton **9:10** Světec dvou národů **9:45** 22 hlav **10:30** Nedělní čtení: 14. neděle v mezidobí **11:00** BET LECHEM - vnitřní domov (5. díl): Roberto Scavino **11:15** Noeland (6. díl) **11:40** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **11:45** Maminčiny pohádky (6. díl): O Hejtmanovi a jedovatém býlí II. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Meandry řeky Odry **12:30** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2012 **13:40** Octava dies (679. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Hraj, skákej, křič, ale hlavně konej dobro [P] **14:20** Krásy Čech a Moravy (20. díl): Západní Čechy **15:10** Noční univerzita: Kdo nežizní, ať nechodí - P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. **16:00** Drslavice **16:10** Exit 316 MISE: Star Dancers **16:30** Godzone magazín [P] **17:00** NOEparáda band (172. díl) [P] **18:05** Písničky Michaely Novozámské **18:25** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **18:30** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. [P] **18:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY - Misijní stanice na náhorních rovinách [P] **19:10** Ars Vaticana (5. díl) **19:30** Přejeme si... **19:45** Drslavice **20:00** Klapka s... (2. díl): Janem Vačlenou **21:00** Na koberečku (100. díl) **21:10** Jak si mě našel Antonín z Padovy **21:55** Prof. Vladimír Smékal, CSc. - Hledání a respektování pravdy (2. část) **23:00** Noemova pošta: červenec **0:35** Octava dies (679. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 10. 7. 2012: 6:05 Drslavice **6:15** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci **7:10** Sýrie - kolébka křesťanství **7:30** Cesta k andělům (36. díl): Karel Herbst **8:20** Budu pomáhat: Dům tří prání o. s. **8:30** Cvrlikání (10. díl): Bokomara **9:45** Město Bohumín **10:05** Octava dies (679. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:40** prof. Vladimír Smékal, CSc. - Hledání a respektování pravdy (2. část) **11:40** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **11:45** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (11. díl): Dechovka **12:40** Ars Vaticana (5. díl) **12:50** V zákulisí **13:20** Eucharistie: Poslední večeře **13:55** Svět ze hřbetu koně **14:25** Noemova pošta: červenec **16:00** Drslavice **16:10** Přejeme si... **16:25** Svetlo je absolutna biela **16:50** Trnavská univerzita **17:05** BET LECHEM - vnitřní domov (5. díl): Roberto Scavino **17:20** Mezi pražci **18:00** Noeland (6. díl) **18:25** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **18:30** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. [P] **18:45** Hermie a ustrašený pavouk **19:15** Poselství svatých: Thomas Merton **19:25** Prostřelený klobouk na Žvahově **19:40** Zpravodajské Noeviny: 10. 7. 2012 [P] **20:00** Misie naživo: Praga - Haiti **21:05** Hudba na pražské Loretě **21:40** Zpravodajské Noeviny: 10. 7. 2012 **22:00** Hlubinami vesmíru s... I. díl **22:45** Exit 316 MISE: Star Dancers **23:05** Kurzy Alfa **23:20** Post Scriptum s Maxem Kašparů **23:40** Přejeme si... **0:00** Jak potkávat svět (4. díl): s Václavem Hudečkem **1:20** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 11. 7. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 10. 7. 2012 **6:20** Noční univerzita: Kdo nežizní, ať nechodí - P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. **7:10** Inšitné umenie v Srbsku **7:40** Za tajemstvím šumavských lesů **8:30** Ars Vaticana (5. díl) **8:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **9:00** Restituční polemika: Ing. Karel Štícha **10:00** Na koberečku (117. díl) **10:15** Jak potkávat svět

(4. díl): s Václavem Hudečkem **11:35** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **11:40** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (2. díl): Janem Vačlenou **13:10** CHKO České středohoří: Milešovka - Velemín a okolí **13:30** České Radio Vaticana **13:40** Post Scriptum s Maxem Kašparů **14:00** Outdoor Films **15:30** Poselství svatých: Thomas Merton **15:40** Zpravodajské Noeviny: 10. 7. 2012 **16:00** NOEparáda band (172. díl) **17:05** Exit 316 MISE: 3:16 zemřel **17:25** Godzone magazín **18:00** Octava dies (679. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech [P] **18:40** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **18:45** Za tajemstvím šumavských lesů **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **20:20** MUDr. Jitka Krausová - Celibát ještě dnes? Ano! **21:30** Stalinova kariéra: Rusko od Romanovců ke Stalinovi (1. díl) [P] **23:25** Krásy Čech a Moravy (20. díl): Západní Čechy **0:15** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 12. 7. 2012: 6:05 Hradčovice **6:20** CHKO České středohoří: Milešovka - Velemín a okolí **6:40** Léta letí k andělům (49. díl): P. Josef Kolářek, SJ **7:00** Uganda, trpící perla Afriky **7:25** Ars Vaticana (6. díl) [P] **7:35** Platinové písničky (11. díl): Dechovka **8:05** Cesta k církvi - Život a osud otce Alexandra Meně **9:10** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **10:45** Přejeme si... **10:05** Noemova pošta: červenec **11:40** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **11:45** Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci **13:00** 22 hlav **13:45** Outdoor Films (5. díl) **15:20** V zákulisí [P] **15:50** Eucharistie: Kříž obětí [P] **16:20** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **16:25** Zpravodajské Noeviny: 10. 7. 2012 **16:45** Mše svatá z Katolické charismatické konference 2012: celebruje P. Pavel Konzbul [L] **18:00** Hermie a ustrašený pavouk **18:30** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. [P] **18:45** Cesta k andělům (36. díl): Karel Herbst **19:40** Budu pomáhat: Fokus Praha a střední Čechy [P] **20:00** U NÁS **21:00** Kus dřeva ze stromu: Vrba [P] **21:15** Přejeme si... **21:30** P.S. Mons. Jan Graubner - mše sv. pro účastníky kongresu o Božím milosrdenství. **22:00** Světec dvou národů **22:30** Octava dies (679. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:00** NOEparáda band (172. díl) **0:05** Exit 316 MISE: 3:16 zemřel **0:25** Jak si mě našel Antonín z Padovy **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 13. 7. 2012: 6:05 Ars Vaticana (6. díl) **6:15** Jezuité o: Ignác z Loyoly **6:35** NOEparáda band (172. díl) **7:35** Hlubinami vesmíru s... I. díl **8:15** Nemusíme, chceme! **9:00** Prof. Vladimír Smékal, CSc. - Hledání a respektování pravdy (2. část) **10:05** Na koberečku (117. díl) **10:15** Klapka s... (2. díl): Janem Vačlenou **11:15** Katedrála svatého Václava v Olomouci **11:40** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **11:45** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Cesta k církvi - Život a osud otce Alexandra Meně **13:25** Benefiční koncert: Canticum Novum + Nové měchy **14:50** Léta letí k andělům (49. díl): P. Josef Kolářek, SJ **15:15** Restituční polemika: Ing. Karel Štícha **16:20** CHKO České středohoří: Milešovka - Velemín a okolí **16:45** Mše svatá z Katolické charismatické konference 2012: celebruje P. Vít Zatloukal [L] **18:05**

Svetlo je absolutna biela **18:30** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. [P] **18:40** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **18:45** Kus dřeva ze stromu: Vrba **19:00** Exit 316 MISE: 3:16 zemřel **19:20** Berů nás **19:45** Zahájení poutní sezóny 2012 na Hostýně [P] **20:00** Kulatý stůl: Svatá Anežka a její odkaz [L] **21:30** Kouzlo štipkých varhan **21:45** Na koberečku (117. díl) **22:00** Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (36. díl): Karel Herbst **23:35** Stalinova kariéra: Rusko od Romanovců ke Stalinovi (1. díl) **0:05** V zákulisí **0:35** Eucharistie: Kříž obětí **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 14. 7. 2012: 6:05 Zahájení poutní sezóny 2012 na Hostýně **6:15** V zákulisí **6:45** Eucharistie: Kříž obětí **7:15** Město Bohumín **7:30** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **7:50** Poselství svatých: Thomas Merton **8:00** O jazykové komunikaci: Společná cesta **8:15** Šance pro každého a Pohyb pro každého **8:30** Noeland (6. díl) **8:55** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **9:00** Hermie a ustrašený pavouk **9:35** NOEparáda band (172. díl) **10:35** Exit 316 MISE: 3:16 zemřel **11:00** Krásy Čech a Moravy (21. díl): Střední Čechy **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí **12:40** Přejeme si... **13:00** Jak potkávat svět (4. díl): s Václavem Hudečkem **14:25** Až na konec světa **15:30** Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha **16:00** Platinové písničky (11. díl): Dechovka **16:30** Hradčovice **16:45** Mše svatá z Katolické charismatické konference 2012: celebruje Mons. František Radkovský [L] **18:05** Lebo sme Nemci **18:30** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. **18:40** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **18:50** Misie na živo: Praga - Haiti **20:00** Alžběta - jedna z nás [P] **20:50** CHKO Beskydy (1. díl) **21:10** Jezuité o: Poslání učitelů **21:30** Pilátova amnestia **22:00** Noční univerzita: Kdo nežizní, ať nechodí - P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. **22:45** 15 let Diecézní Charity ostravsko-opavské **22:55** Dar z Medugorje **23:15** Budu pomáhat: Fokus Praha a střední Čechy **23:30** Ukrajinská naděje **0:05** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2012 **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 15. 7. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 15. neděle v mezidobí **6:45** Ars Vaticana (6. díl) **7:00** U NÁS **8:05** Až na konec světa **9:05** O létajícím faráři **9:15** Svetlo je absolutna biela **9:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY - Misijní stanice na náhorních rovinách **10:05** Na koberečku (100. díl) **10:15** Mariánské korunovace v dějinách **11:00** Mše svatá z Katolické charismatické konference 2012: celebruje P. Michal Slavík [L] **12:30** Zpravodajské Noeviny: 10. 7. 2012 **12:45** Budu pomáhat: Fokus Praha a střední Čechy **13:00** Platinové písničky (12. díl): Dechovka [P] **13:35** Alžběta - jedna z nás **14:30** MUDr. Jitka Krausová - Celibát ještě dnes? Ano! **15:35** Jak si mě našel Antonín z Padovy **16:20** Hermie a neposlušná včela Buzby **16:55** Sedmihlásky: Jede šohaj z Vidha [P] **17:00** Noeland (17. díl) [P] **17:25** GOODWILLBOY VII. (13. díl) **17:55** Exit 316 MISE: 3:16 zemřel **18:20** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **19:00** Léta letí k andělům (29. díl): Marie Rottrová **19:20** Poselství svatých: Dorothy Dayová **19:30** Poutní místo Starý Bohumín **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Koncert Janáčkovy konzervatoře 2011 [P] **21:15** Octava dies (680. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **21:50** Outdoor Films **23:20** Ars Vaticana (6. díl) **23:30** Vici v Lužici **0:05** Misie naživo: Praga - Haiti **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Svatý Kopeček v Olomouci, bazilika – neděle 12. 8. 2012 v 19 hodin SLAVNOSTNÍ KONCERT VÁCLAVA HUDEČKA A CAMERATY MORAVIA OLMOUC. Pořádá Matice svatokepecká v rámci oslav 280. výročí korunovace milostného obrazu Panny Marie svatokepecké a 380. výročí vzniku poutního místa. Předprodej vstupenek v Infocentru (podlouhí radnice), Horní nám. 1, Olomouc, nebo prodejna knih Matice cyrilometodějská, Dolní nám. 24, Olomouc, nebo Muzeum Matice svatokepecké a na místě půl hodiny před začátkem koncertu.

PĚTIDENNÍ PĚŠÍ POUŤ PO CYRILOMETODĚJSKÉ POUTNÍ CESTĚ (dříve Moravská Compostela) z Velehradu přes Svátý Hostýn na Svátý Kopeček ve dnech 17. 8. – 21. 8. 2012 pořádá Matice svatokepecká. **Jednotlivé etapy:** 17. 8. Velehrad – Napajedla, odchod od baziliky ve 12 hodin (21 km), 18. 8. Napajedla – Štípa (22 km), 19. 9. Štípa – Sv. Hostýn (16 km), stihneme část svatohostýnských oslav, 20. 8. Sv. Hostýn – Pavlovice (20 km), 21. 8. Pavlovice – Sv. Kopeček (30 km), v 17 hodin v bazilice společná účast na slavnostní mši svatě při ukončení této poutě a 3denních odpustkových slavností, celebrowané Mons. Janem Graubnerem, arcibiskupem olomouckým. **Přihlášky** na tel. 585 385 033 nebo 733 386 135, podrobnosti na www.maticesvatokepecka.cz.

PROGRAM OSLAV VÝROČÍ VZNIKU POUTNÍHO MÍSTA SVATÝ KOPEČEK A KORUNOVACE V ROCE 2012: 12. 8. v 19 hod., bazilika – slavnostní koncert Cameraty Moravia Olomouc s hostujícím Václavem Hudečkem • **18. 8. od 12 do 17 hod.** – komentovaná prohlídka baziliky a přilehlého areálu (v předvečer třídních odpustkových slavností) • **17. 8.-21. 8.** pěší pouť po Cyrilometodějské poutní cestě z Velehradu, přes Sv. Hostýn na Sv. Kopeček • **srpen-září**, kaple Jména Panny Marie – výstava prací žáků místní ZŠ na téma *Naše bazilika* • **srpen-září**, bazilika – výstava o vzniku poutního místa a korunovací milostného obrazu, vč. předchozích oslav výročí těchto událostí • **8. 9. v 16 hod.,** Francouzský sál fary – přednáška dr. Jany Opetlové a Jana Nedělníka o oslavách výročí vzniku poutního místa a korunovací v letech 1732, 1832, 1907 a 1932 • **9. 9. v 10 hod.,** bazilika – slavná mše svatá s průvodem.

Pojednání o ZÁZRAČNÉ MEDAILCE Panny Marie a tuto POSVĚCENOU ZÁZRAČNOU MEDAILKU v počtu 5 ks zašle zdarma Marta Vondráková, Masarykovo náměstí 46, 751 03 Brodek u Přerova tomu, kdo si pošle obálku s nalepenou známkou 14 Kč a napsanou zpáteční adresou na obálce.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory nabízí: **21. – 28. 7. 2012** pobyt pro prarodiče s vnoučaty – Marianum, Janské Lázně, I. turnus • **28. 7. – 4. 8. 2012** pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt – Marianum, Janské Lázně, II. turnus • **4. – 7. 10. 2012** manželské setkání seniorů – Marianum, Janské Lázně • **8. – 11. 10. 2012** duchovní obnovu pro seniory a animátory seniorů s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně. **Informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661, mobil 737 215 328 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.dcskhk.cz.

Misionář z Pákistánu, P. Günther Eckbauer OMI, v Táboře-Klokotech v neděli 8. července 2012: Dražice – mše svatá v 8.30 hod. • Klokoty – mše svatá v 10.00 hod., v 16.00 hod. beseda o Pákistánu s P. Eckbauerem.

SVATÁ HORA – PRÁZDNINY 2012

Sobota 14. 7. – zpívané latinské chorální nešpory v 16.30 hod. **Neděle 15. 7.** – Nejsvětějšího Vykupitele – titulární slavnost kongregace redemptoristů • mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30 hod. **Středa 1. 8.** – sv. Alfonse M. de Liguori, zakladatele redemptoristů, slavnost • mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00 hod. **Středa 15. 8.** – Nanebevzetí Panny Marie, slavnost • mše svatá v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00 hod. **Sobota 18. 8.** – poutní slavnost – vigilie • sobotní mše svaté zůstávají zachovány • vigilií zahájí latinské zpívané chorální nešpory v 18.00 hod., následuje modlitba růžence v 19.00 hod., večerní mše svatá v 19.30 hod. a světelný průvod. **Neděle 19. 8.** – poutní slavnost • mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00 (tichá) a 15.30 hod. • hlavní mše svatá v 9.00 hod., celebruje Mons. Václav Malý, hudba: S. Jelínek – mešní proprium • následuje průvod s milostnou soškou a varhanní koncert ve 14.00 hod. • možnost získání plnomocných odpustků. **Pondělí 27. 8.** – 339. výročí posvěcení baziliky, slavnost • možnost získání plnomocných odpustků.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ:

16. 7. – 20. 7. Lectio divina – Jak se modlit s Biblií • P. Angelo Scarano, SSL
23. 7. – 27. 7. Škola modlitby • P. Angelo Scarano, SSL
26. 8. – 1. 9. Exercicie pro kněze I. • P. Miloslav Kabrda

Liturgická čtení

Neděle 8. 7. – 14. neděle v mezidobí

1. čt.: Ez 2,2-5
Ž 123(122),1-2a.2bcd.3-4
Odp.: 2cd (*Naše oči hledí na Hospodina, dokud se nad námi nesmiluje.*)
2. čt.: 2 Kor 12,7-10
Ev.: Mk 6,1-6
Slovo na den: Nikdo tak málo.

Pondělí 9. 7. – nez. pam. sv. Augustina Žao Ronga a druhů

1. čt.: Oz 2,16b.17b-18.21-22
Ž 145(144),2-3.4-5.6-7.8-9
Odp.: 8a (*Milosrdný a milostivý je Hospodin.*)
Ev.: Mt 9,18-26
Slovo na den: Tvá víra tě zachránila.

Úterý 10. 7. – ferie

1. čt.: Oz 8,4-7.11-13
Ž 115(113B),3-4.5-6.7ab+8.9-10
Odp.: 9a (*Izraelův dům doufá v Hospodina. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mt 9,32-38
Slovo na den: Bylo mu jich líto.

Středa 11. 7. – svátek sv. Benedikta

1. čt.: Př 2,1-9
Ž 34(33),2-3.4+6.9+12.14-15
Odp.: 2a (*Ustavičně chci velebit Hospodina.*)
Ev.: Mt 19,27-29
Slovo na den: Za podíl život věčný.

Čtvrtek 12. 7. – ferie

1. čt.: Oz 11,1-4.8c-9
Ž 80(79),2ac+3b.15-16
Odp.: 4b (*Bože, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
Ev.: Mt 10,7-15
Slovo na den: Přiblížilo se nebeské království.

Pátek 13. 7. – nez. pam.

sv. Jindřicha
1. čt.: Oz 14,2-10
Ž 51(50),3-4.8-9.12-13.14+17
Odp.: srov. 17b (*Má ústa at' zvěstují, Pane, tvou chválu.*)
Ev.: Mt 10,16-23
Slovo na den: Buďte tedy opatrní a bezelstní.

Sobota 14. 7. – nez. pam.

bl. Hroznaty nebo sv. Kamila de Lellis nebo sob. pam. Panny Marie (v plzeňské diecézi): svátek bl. Hroznaty)
1. čt.: Iz 6,1-8
Ž 93(92),1ab.1c-2.5
Odp.: 1a (*Hospodin kraluje, oděl se velebností.*)
Ev.: Mt 10,24-33
Slovo na den: Stačí, aby žák byl jako jeho učitel.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

7. – 14. ČERVENCE 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedeno do první modlitby dne:	NE 8. 7.		PO 9. 7.		ÚT 10. 7.		ST 11. 7.		ČT 12. 7.		PÁ 13. 7.		SO 14. 7.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	1754	1975	980	1096	996	1113	1012	1130		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvilky:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	1426	1602	981	1096	997	1114	1013	1131		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	1756	1976	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	813	914	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	1756	1977	985	1101	1001	1118	1017	1136		
Antifona k Zach. kantiku	703	793	939	1050	953	1066	1427	1603	985	1101	1002	1119	1429	1605		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	1757	1977	985	1101	1002	1119	1017	1136		
Závěrečná modlitba	703	794	939	1601	954	1067	1427	1603	986	1102	1428	1604	1429	1605		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	792	890	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	1759	1979	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	703	794	943	1054	957	1071	1427	1603	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 7. 7.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	1426	1602	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	1761	1981	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	1761	1982	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	1763	1983	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	703	793	704	794	948	1060	962	1076	1427	1603	995	1112	1011	1129	704	794
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	1764	1984	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	703	794	703	794	948	1601	963	1077	1427	1603	996	1113	1428	1604	704	795
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MODLITBY TOHOTO VĚKU

Erich Przywara • Z němčiny přeložila Martina Michnová

Osobní meditace německého jezuitského teologa, které vznikly v době, kdy nepopsatelné utrpení 2. světové války vše zaplavilo jako temná bouře. Byly společně předneseny na závěr přednášek a kázání autora, který chtěl jejich prostřednictvím vytrhnout své posluchače z tísnivé bezútěšnosti, do níž je uvrhlo psychické pronásledování a ničivé bombardování; byly předneseny jakožto výkřik k Bohu a povznesení k němu. I v dnešní době mohou tyto modlitby promlouvat k lidským srdcím, varovat je před falešným klidem a dovést do bezpečí, v němž by mohla stanout před Bohem. Texty jsou doprovázeny uměleckými vitrážemi.

Refugium Velehrad-Roma, s. r. o.
Váz., 180x180 mm, křídový papír, 60 stran, 180 Kč

situacích, teď s jistotou ví, že misie v sobě mají daleko větší bohatství a potenciál, než jak se domnívá „vyspělejší“ část světa.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 106x160 mm, 96 stran, 109 Kč

SKRYTÁ LÉTA • DĚTSTVÍ A MLÁDÍ PATERA JOSEFA KENTENICHA (1885-1910)

Dorothea M. Schlickmannová • Překlad Mojmíra Riedlová

Autorka osvětluje dětství a mládí P. Josefa Kentenicha, zakladatele mezinárodního Schönstattského hnutí. Ve snaze o úplnou interpretaci byl vzat v úvahu všechno doposud známý materiál, týkající se historického, sociálního a rodinného prostředí. Kniha nás zve, abychom přišli na stopu životního tajemství velké osobnosti. Nedílnou součástí knihy je velké množství černobílých fotografií.

Gloria Rosice • Brož., A5, křídový papír, 268 stran, 250 Kč

POKLADY MISÍ S JIŘÍM ŠLÉGREM

P. Jiří Šlégr v této knížce tvrdí, že se s tak velkou pohostinností, radostí, přátelstvím, upřímnými modlitbami, hlubokou vírou a touhou po setkání s Kristem v eucharistii a ostatních svátostech nesetkal nikde jinde než na svých cestách po Africe, Střední a Jižní Americe či jižní Asii. Ze začátku se domníval, že je to on, kdo potřebným a chudým něco dává. Až později si uvědomil pravý opak – z misí on, misionáři i naše církve daleko více pomoci a lásky dostávají. I když nacházel lidi v opravdu obtížných

RODIČE, NEBOJTE SE ŘÍKAT NE

Patrick Delaroche • Z francouzštiny přeložila Markéta Demlová

Příručka je určena otcům a matkám, kteří si kládou otázky týkající se určování hranic ve výchově, ukazuje, že je třeba zajistit jejich dodržování, zabývá se nutností užívání a výběru trestů při výchově. Definuje úlohu rodiče ve vztahu k zákazům a odůvodňuje požadavek pevné výchovy bez výstřelků přisnosti.

Portál, s. r. o. • Druhé vydání • Brož., 160x230 mm, 140 stran, 207 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.